

Keski-Suomen Maanpuolustaja

ksmaanpuolustaja.fi

Joulukuu 2019

Keski-Suomen reservipiirien tiedotuslehti

38. vuosikerta

Rauhallista Joulua ja menestystä Uudelle Vuodelle 2020!
Keski-Suomen Maanpuolustaja -lehti
Keski-Suomen reserviupseeripiiri
Keski-Suomen reserviläispiiri

PÄÄKIRJOITUS

*Perttu Hietanen
Puheenjohtaja
Keski-Suomen reserviläispiiri ry*

Karhu ja leijona

80-vuotta sitten rynnisti karhu leijonan kimppuun. Se ryntäsi putkinäkö päällä sumeilematta eteenpäin. Kahden viikon ajan leijona väisteli ottaen vastaan karhun lujia kämmenen iskuja. Joulukuun puolivälissä leijona karjahti ensimmäisen kerran ja sivalsi karhua poskelle. Tästä iskusta leijona sai itsetuntonsa takaisin ja alkoi todellinen kamppailu. Vuoden vaihteessa karhu joutui leijonan kitaan ja perääntyi korvat luimussa nilkuttaen takaisin omalle puolelleen metsää.

Kuukauden haavoja nuoltuaan karhu tointui ja rynnisti uudelleen entistä vahvempaan ja päättäväisempään. Pikkuhiljaa karhun ja leijonan kokoero käänsi otelua karhun hyväksi. Mutta leijona ei antautunut, se taisteli rajusti ja peräänantamattomasti. Karhun oli todettava, että leijonan kukistaminen olisi vaatinut liikaa voimavaroja ja uhkasi sen tulevaisuutta. Niinpä karhu ja leijona päätyivät sopuun, leijona tosin menettäen häntänsä ja osan paistiaan.

Kuten lukija varmaan oivaltaa on edellä oleva kuvaelma Talvisodasta Neuvostoliiton ja Suomen välillä. Leijonan selviytymiseen vaikuttivat tuolloin monet tekijät. Leijona oli tottunut ankariin olosuhteisiin ja sen fyysinen suorituskyky oli iskussa. Lisäksi leijona oli henkisesti vahva. Se oli päättänyt taistella peräänantamatta, vaikka lopputulos näytti koko ajan epävarmalta.

Tarinan leijona on suomalainen reservi. Reservi, joka tänä päivänä on kooltaan samaa luokkaa kuin Saksan ja suurempi kuin muiden pohjoismaiden reservi yhteensä. Reservin vahvuuteen ja suorituskykyyn perustuu leijonan puolustuskyky edelleen. Vaikka sodankäynnin menetelmät ovat muuttuneet Talvisodan ajoista, vaaditaan edelleen reserviltämme leijonan suorituskykyä ja iskuvoimaa.

Sota-aikana suurta naapurivaltiotamme kutsuttiin myös Venäjän karhuksi. Minulle karhu edustaa jotain aivan muuta – rajojamme turvaavaa Rajavartiolaistosta, jonka tunnuksena karhu on. Kannan karhua kahden rajan sotilaan muistoksi, vääpeli Pulkkinen ja luutnantti Laitisen. Myöhemmin luutnantiksi ylennyt Pulkkinen menehtyi karhun kämmenen iskuun juoksulenkillä kesäkuussa 1998. Rajavartiolaistoksen päälliköksi edennyt kenraaliluutnantti Laitinen menehtyi sairauden uuvuttamana tämän vuoden syyskuussa. Ilkka Laitinen oli saapumiseräni johtaja kesällä 1986 Lapin rajavartioston sissikomppaniassa. Tuolloin nuori luutnantti käski kantaa karhua ylpeydellä rajajoukoissa palvelleiden veteraanien muistoksi. Tätä käskyä olenkin noudattanut reservin eri yhteyksissä.

Lehtitietojen mukaan on Talvisodan veteraaneja Keski-Suomessa jäljellä kahdeksan soturia. Heidät esiteltiin hiljattain maakuntalehdessämme. Jatkosodan ja Lapin sodan veteraaneja on enemmän, mutta on kuntia, joissa veteraaneja ei ole enää yhtään kappaletta tai vain muutama. Näistä syistä on veteraaniperinteen siirtämisen organisointia vietävä eteenpäin määrätietoisesti. Kaikkien tätä arvokasta perinnettä vaalivien järjestöjen ja tahojen on kyettävä organisoimaan työ selkeäksi perinnekokonaisuudeksi. Tämä työ on vielä kesken ja siinä on reservin yhdistyksillä oma roolinsa käytännön perinnetyön toteuttajana. Liput kannetaan, kunniavartioissa vartioidaan ja seppeleet lasketaan jatkossakin. Organisoidaan tämä työ siten, että tulevat sukupolvet kantavat karhunsä ja leijonansa tietoisena niiden vaatimista uhreista. Olkaamme tässä työssä mukana laajalla rintamalla – Talvisodan hengessä.

KOLUMNI

Itsenäisyyspäivän aamu Keuruun sankarihaudalla. Abiturientti Sandra Saartama pohdiskeli puheessaan tilannetta jos 1944 puolustuksemme olisi pettänyt. Kunniavartiossa Matti (vas.) ja Erik Kanko.

Veteraanien perintö ja sen siirto

Veteraanien perintö elää Suomessa, vaikka emme sitä päivittäin pohtisikaan. Se on itsenäinen isänmaa, kansanvalta, oikeus monipuoluejärjestelmään, oikeus päättää omista asioistamme, oikeus lailliseen poliittiseen oppositioon, uskonnon harjoittamisen vapaus, vahva maanpuolustustahto ja omaan asevelvollisuuteen perustuvat ja omien johtajiemme johtamat puolustusvoimat. Näkyväksi omaisuudeksemme jäävät itsenäisyytemme symbolit ja kirkkomaidemme hyvin hoidetut sankarihaudat sekä lukuisat sotiemme muistomerkit.

Keitä veteraanit olivat?

He olivat tavallisia miehiä, jotka tekivät uhkaavassa tilanteessa sen, mitä pidettiin välttämättömänä. Tässä on mielestäni keskeisin veteraanisukupolven keskuudessa vallinnut vakaumus, jota myös nykypäivänä pitäisi vaalia. Riippumatta omasta mielipiteestä, tarpeen tullen, jokaisen olisi kyettävä asettamaan oma etu sivuun ja toimittava yhteisen hyvän nimissä.

Yhteen hiileen puhallettava

Yleinen asevelvollisuus tuo pahimpaan mahdolliseen varautumisen jokaisen varusmiespalveluksen suorit-tavan iholle. Julkisten instituutioiden, kuten koulujärjestelmän ja maanpuolustuksen avulla voidaan parhaiten vaalia sotaveteraanisukupolven tärkeintä perintöä: yhteen hiileen puhaltamisen henkeä. Suomessa suurin osa miehistä ja nykyään useat naisetkin, tiedostavat oman roolinsa tärkeyden maanpuolustuksessa. Keski-Suomes-sa reserviläisten kenttä on tähän toimintaan vahvasti sitoutunut jo vuonna 1993 solmitun veteraaneja auttavien sopimusten muodossa.

Mitä siirretään?

Sotahistoriallisten tapahtumien ja rintamalla toimineiden miesten ja naisten kokemusten muistiinmerkitseminen on tärkeää. Sitä Keski-Suomessa on erittäin ansiokkaasti toteuttanut saarijärveläinen filosofian maisteri, tietokirjailija Kimmo Sorko. Enää ei ole olemassa maakuntamme alueella sellaista sotaan perustettua joukkoa, josta ei olisi olemassa tietokirjaa.

Todella tärkeää on niiden arvojen ja ihanteiden sekä sen uskollisuuden ja lojaalisuuden ymmärtäminen, jotka kestivät sotien koettelemukset, samoin kuin sen sisun ja sitkeyden muistaminen, jolla isänmaa sotien jälkeen jälleenrakennettiin. Arvokasta on myös veteraanisukupolven viisauden ja vapaudentahdon tunnustaminen, joiden avulla vuosikymmenien ajan torjuttiin suurvallan painostusyritykset demokratiamme ja itsenäisyyshämmö me murtamiseksi.

Kenelle siirretään?

Kohderyhmäksi on valittava peruskoulun 7-9 luokan ja lukion 1. vuosikurssien ikäluokka. He ovat Suomen tulevaisuuden rakentajia, joille meidän vanhempien on turvattava aito mahdollisuus saada elämänsä matka-eväiksi edellä kerrottuja veteraanisukupolven arvoja ja asenteita. Veteraanit eivät ole kauaa enää kertomassa omista kokemuksistaan. On meidän sodanjälkeisen sukupolven vuoro astua vastuunkantajiksi.

Mitä on tehty nyt?

Keski-Suomessa on kuluvana vuonna aluetoimiston johdolla avattu keskustelu veteraanien piirijärjestöjen ja reservipiirien kesken. Käytyjen keskustelujen aikana on nostettu esiin alueellisen ohjausryhmän kokoaminen, mikä maakunnan alueella koordinoisi veteraanien perinnön siirtoon liittyviä asioita olemalla yhteydessä kuntiin ja seurakuntiin. Taustalla on vuoden 1993 solmitut veteraanien auttamisen sopimukset. Voisimmeko toimia perinneasioissa etulinjassa vastaavalla tavalla? Tavoitteena olisi pysyvä järjestelmä siitä, että mm. kansallisena veteraanipäivänä ja itsenäisyyspäivän läheisyydessä veteraaniperinteen arvoja kerrottaisiin nuorille koululaisille kaikissa maakuntamme kunnissa. Koulun ulkopuolinen luennoitsija on aina oppilaille mielpainuva kokemus. Löytäisimmeko keskuudestamme näitä lähettiläitä? Uskoisin, että reserviläisillä on tähän tarjottavana tarvittavaa taitoa.

Keski-Suomessa Keuruun Lukio on jo 15 vuotta toteuttanut perinteen siirtoa tarjoamalla oppilaille historian täydennyskursseja Karjalan kannakselle. Tähän mennessä 450 nuorta on kurssin suorittanut. Kurssista on saatu pelkästään myönteisiä kokemuksia. Lukio kokee kurssin tärkeänä ja sillä on jatkuvuutta. Tämän tyyppiset hankkeet ovat koulukohtaisia. Jos asia herättää kiinnostusta, niin Keuruun kaupungin sivistysjohtajalta voi kysyä lisää kokemuksista.

Pohdittavaksi

Veteraanien perinteen siirtoa varten on nousemassa valtakuntaan lukuisa määrä erilaisia rekisteröityjä perinneyhdistyksiä. Näiden perustamista vielä tärkeämpänä pidän pohdintaa siitä, miten saamme mahdollisimman sujuvasti ja joustavasti huolehdittua tärkeän kansallisuusomaisuuden - veteraanien perinnön - siirrosta tuleville sukupolville kullakin yksittäisellä paikkakunnalla. Asia on herkkä eikä siinä ole tilaa ”norsuille, jotka lasikaapissa rymistelevät”. On edettävä kunkin kunnan perinteitä kunnioittaen. Suunnittelu- ja toteutustyössä reserviläisten rooli on tulevaisuudessa se voimavara, jota tullaan tarvitsemaan, koska organisaatio on valmis, ja joka vuosi saamme uusia jäseniä toimintaan mukaan. Kenttä uudistuu sopivaa tahtia.

Vilkas toimintavuosi 2019 on lopuillaan. Joulu lähestyy ja vuosi vaihtuu. Rauhoittumisen aikana toivon, että kohdennat ajatuksesi myös tähän tärkeään asiaan!

Päätoimittaja Tapio Paappanen

KESKI-SUOMEN MAANPUOLUSTAJA Lehden seuraava numero ilmestyy viimeistään viikolla 11 maaliskuussa 2020. Lehteen tarkoitettu aineisto suoraan päätoimittajalle 28.2.2020 mennessä.

Lehti on Keski-Suomen reservipiirien tiedotuslehti, joka uutisoi pääsääntöisesti piirien alueen maanpuolustustapahtumia. Lehteä ei voi tilata, vaan se sisältyy jäsenen suorittamaan jäsenmaksuun. Osoitemuutokset on toimitettava suoraan oman liiton jäsensihteerille.

RUL: jasanasiat@rul.fi, puh. 09 405 62011
RES: jasanasiat@reservilaisliitto.fi, puh. 09 405 62010
Fax molemmille: 09 499 875

Julkaisijat:
Keski-Suomen Reserviupseeriipiiri ry
Keski-Suomen Reserviläispiiri ry

Päätoimittaja:
Tapio Paappanen, Vitsakuja 3, 42700 KEURUU
Puh. 0400 626 695
paatoimittaja@ksrespiirit.fi

Ilmoitusmyynti ja markkinointi:
Veijo Mononen, puh. 040 744 1444
veijo.mononen@gmail.com

Lehden vakituiset avustajat:
Hannu Karjalainen, Valkeakoski, Martti Porvali, Jyväskylä,
Jukka-Pekka Suutarinen, Jyväskylä, Kari Löfgren, Jyväskylä, Kari
Hämäläinen, Viitasaari, Perttu Hietanen, Korpilahti

Sivunvalmistus ja taitto:
Tapio Paappanen Ky, Vitsakuja 3, 42700 KEURUU
Kansikuva: Panu Moilanen
Painopaikka: Sata-Pirkan Painotalo Oy
Reserviupseeriipiiri ja reserviläispiiri:
reserviupseeriipiiri@ksrespiirit.fi
reservilaispiiri@ksrespiirit.fi

Toiminnanjohtaja Tapio Paappanen
Piiritoimisto:
Gummeruksenkatu 7, 40100 JYVÄSKYLÄ

Piirien verkkosivut:
www.ksrespiirit.fi
Verkkotoimittaja Juha Hyvärinen
verkkotoimittaja@ksrespiirit.fi

Piirien puheenjohtajat:
RUP: Jarmo Siltanen, Jyväskylä puh. 040 510 9617
RES: Perttu Hietanen, Korpilahti, puh. 040 507 1684

Piirien taloudenhoitaja: Harri Jaakkola, Äänekoski, puh. 050 598 76

Keski-Suomen aluetoimisto

Evl Teijo Oksasen (vas.) jäähyväispuhe aluetoimiston pihassa.

Päällikköiden vaihtotilaisuutta seurasi mm. veteraani Heikki Isännäinen Jämsästä (kesk.).

Päällikkö vaihtui 1.10.2019

Everstiluutnantti Yrjö Lehtonen, 51, aloitti 1.10.2019 aluetoimiston päällikkönä ja hänen edeltäjänsä everstiluutnantti Teijo Oksanen siirtyi saman päivänä reserviin. Lehtosen tätä edeltävä palveluspaikka oli Viron Tartossa, Baltic Defence Collageissa. Syksyn aikana hän on jo saanut tuntuman kutsuntojen kautta paikalliseen nuorisoon.

– Reippaita, positiivisia ja asialleen omistautuneita miehiä, joilla on tunne olla osa suomalaista asevelvollisuutta. Keski-suomalaiset nuoret määrätään pääsääntöisesti Kainuun Prikaatiin Kajaaniin ja Ilmasotakouluun Tikkakoskelle. Myös Karjalan Prikaati Vekaranjärvellä ja Panssariprikaati Hämeenlinnassa saa varusmiehiä maakuntamme alueelta.

Kutsunnat ovat pari vuotta ennen varsinaisen palveluksen alkua ja joskus voi syntyä tilanteita, joissa on tarve vaihtaa palveluspaikkaa tai siirtää palveluksen alkamisen ajankohtaa. Everstiluutnantti Lehtonen kehottaa näissä tilanteissa olemaan rohkeasti riittävän ajoissa yhteydessä aluetoimistoon. – Palveluspaikan tai alkamisajan muutos voidaan tehdä riittävän perustellusta syystä, toteaa Lehtonen.

Upseerin ura tähän mennessä

Everstiluutnantti Yrjö Lehtonen on valmistunut Kadettikoulusta vuonna 1993 rannikkotyöstölinjalta. Hän on palvellut Vaasan Rannikopatteristossa, Kaartin Jääkäriyrykmentissä Helsingissä, Kainuun prikaatissa Kajaanissa, Maanpuolustuskorkeakoulussa ja Pohjanmaan sotilasläänin esikunnassa. Kolme viimeisintä vuotta hän palveli Viron Tartossa ainelaitoksen johtajana Baltic Defence Collageissa, mikä on ylempien upseereiden koulutuspaikka. Maanpuolustuskorkeakoulussa Lehtonen toimi sotahistorian pääopettajana.

Keski-Suomen reservipiirit toivottavat everstiluutnantti Yrjö Lehtosen lämpimästi tervetulleeksi Keski-Suomeen!

Teksti: Tapio Paappanen

Kuvat: Tapio Paappanen, Pekka Könkkölä

Evl Yrjö Lehtonen (vas.) luovutti aluetoimiston standaarin evl Teijo Oksaselle.

Puheenjohtaja Hanna Salakka (vas.), Ritva Tekkala ja Leena Viinikainen tyytyväisinä 25.10.2019.

Mersu taipui Elisabethiksi

Kauan suunnitelmassa itänyt haave uudesta sotilaskotiautosta tuli Luonetjärven Sotilaskotiyhdistyksessä onnistuneesti maaliin alkusyksystä. Mercedes-Benz -merkinen auto oli kokenut täydellisen muodon muutoksen Jämsässä Carvisionin tiloissa. Projektipäällikkö Hannu Vanhatalo kertoi elävällä tavalla vaiheista, joita ehjä ja viimeisenä tätä mallia valmistettu auto koki ennen käyttäjälle luovutusta. Ensimmäinen haaste oli tehdä reiät ehjän auton sivulle. Tulevan myyntiluukun kaarevuus vaati työtä Pohjanmaalla ja ensimmäinen luukun

taivutus meni pieleen. Siitäkin selvittiin ja projekti eteni askel askeleelta tavoitteeseen. Nelivetoinen auto imaisi sotilaskodin tarvitsemat tarvikkeet auton sisustukseen millimetrimetrin tarkasti.

Taidetta maalipintaan

Auton kylkiin ilmestyi grafiikkaa, josta löytyy Luonetjärven lennonjohtotorni, sotilaan hahmo ja neljän koneen Hawk-parvi. Tämän taiteen taustalta löytyi Toni Mäkinen, joka oli suorittamassa varusmiespalvelustaan tuossa vaiheessa.

Avustuksia kiitettävästi

Yhdistyksen puheenjohtaja Hanna Salakka kertoi hankkeen rahoituksesta. kokonaiskustannus oli 131 000 euroa, josta 53 269 euroa saatiin lahjoituksina. Lahjoittajia oli kaiken kaikkiaan 70 lahjoitussummien vaihdella 10 - 10 000 euron välillä. Merkittävimmät lahjoittajat olivat Maanpuolustuksen kannatussäätiö (10 000 €). Keski-Suomen Maanpuolustussäätiö lahjoitti projektiin 8 000 euroa.

Teksti ja kuvat: Tapio Paappanen

Auton kyljissä grafiikkaa, sotilaan vartalo, maastoa ja Hawk-parvi taivaalla.

Hannu Vanhatalo tuli juhlaan varaosa mukana.

Auton nimi löytyi täytekakusta.

”Ainoa asia, josta voimme varmuudella olla yhtä mieltä, on muutos. Se on myös luonteeltaan jatkuvaa”

Näin voisi sanoa myös näitä iki-ihania atk-järjestelmiä ja ohjelmia käytettäessä. Kun asioita hoidetaan kankeilla -90 luvun perustuvalla softilla, se vaatii luonnollisesti välillä muutoksien tekoa. Muutoksilla on taas luonteenomaista sisältää ”miljoonaykskytviisi” enemmän tai vähemmän mieluista ja epämieluista yllätystä – aina ei aivan kerralla saa sitä mitä tilaa.

Tilanne ei ollut itselleni täysin uusi, sillä samojen asioiden kanssa jouduin painimaan jo edellisen työnantajankin leivissä ollessani. Yksi muutos komentorivissä voi aiheuttaa ristiriitatilanteen tai virheeksi luokitellun tapahtuman jossain aivan muualla, kun itse sitä vä-

hiten odotat. Toisen toiminnon toteutuessa jokin toinen ei siten puolestaan suostu toimimaan, kun se vielä hetkeä aiemmin toimi ja niin edelleen. Niinpä sekin ohjelma vaatii oman aikansa kaikkine korjauksineen.

Nykyisessä tilanteessamme olen joutunut marraskuun aikana vastaamaan jo useammallekin Koulutuskalenterimme käyttäjälle tiedusteluihin, että tilaisuus tai kurssi on todellakin järjestelmässä, mutta se ei vain tule näkyviin loppukäyttäjille – olkaat maltillisia. Tätä kirjoittaessani (28.11.) olemme kuitenkin jo niin hyvässä tilanteessa, että kaikki Tikkakosken koulutuspaikan joulukuun tilaisuudet ovat avoimina ja niille voidaan myös ilmoittautua. Kiitos tästä menee tällä kertaa Helsinkiin MPK:n koulutusalan Veeralle, Ossille sekä bittinikari Jarnolle – he ovat välittä-

Muutos on jatkuvaa

neet havaintomme, ystävälliset kommenttimme ja vaatimuksemme ohjelmiston toimittajalle.

Työtä toki on vielä tämänkin jälkeen runsaasti, mutta hiljaa hyvä tulee. Tai ainakin niin hyvä kuin vanhoista järjestelmistä nyt yleensäkin on saatavissa. Tässä vaiheessa pieni sisäinen ääni tosin kuiskaa korvaani ”..pessimisti ei pety..” No, musta huumori on muulloinkin paikallaan näin räntäsaateisella ilmalla. Havuja perkele!

Vuoden 2020 kurssien johtajat, kouluttajat ja tulevien kurssien vääpelit – HUOMIO!

SUURKIITOS niille kursien johtajille kouluttajineen ja kurssivääpeleille, jotka toimittivat pyytämämme tiedot jo lokakuun lopun suunnittelutilaisuutta seuranneen viikon aikana minulle ja koulutuspuolel- likko Veikko ”Veke” Vallille. Arvatkaa ihan mielenkiinnosta, keiden kurssit ovat siis jo nyt kurssitietojärjestelmässä valmiina koko vuoden 2020 ajalle? Oikein!

Meiltä puuttuu kuitenkin vielä useiden kurssien suunnitel-

mat varustetilauksineen ja huollon tarpeineen! Onko joku juttu siis unohtunut? Tähän voisin kommentoida monellakin tapaa, mutta ärettömän kiireeni ja lähestyvän jouluaaton sen yhden mahdollisen lahjapaketin saannin vuoksi jätän tämän tekemättä.

Nyt olemme siis vieneet esitettyjä harjoituksia tulevalle vuodelle, mutta valitettavan monessa kohdin ”osaamisen taksonomia” jää vajaaksi yhdessä sisältöjen ja tehtäviin nimettyjen henkilöiden tietojen osalta. Jos siis olet vuonna 2020 järjestämässä jotain tilaisuutta tai vastaat jonkin harjoituksen läpiviennistä: Nyt tietokoneiden näppäimistö ”laulamaan” kuin MG42 ikään ja suunnitelmat kuntoon ja oitis meille. Ottakaa omat kouluttajan- ja harjoitusvääpelinne, vaikka skypeä kokoon ja laatikaa homma valmiiksi. Voitte tuki jatkojalostaa ohjelmaanne vielä ennen harjoitustapahtuman toteutumista – me tarvitsemme suunnitelmanne – eilen.

Tammikuussa suunnitellaan

Kokoonnumme Tikkakoskella koulutuksen suunnittelilai-

suuteen 9.1.2019. Tuolloin tarkastamme 2020 osalta järjestelmään vietyjen harjoitusten toteutuksen, aloitamme 2021 suunnittelun ja katsomme, tuleeko lyhyessä illan ohjelmassa vielä muuta eteen.

Edellä mainitun tilaisuuden ilmoittautumien on jo avoimena -> kurssinjohtaja /kurssin vastuuhenkilö / kouluttaja / kurssivääpeli = ilmoittaudu!

Seuratkaa loppuvuoden koulutuksia MPK:n koulutuskalenteristä!

Kurssikalenterissa on vielä mahdollisesti paikkoja jaossa jouluaaton kunniavartioon eri paikkakunnilla, joilta toimitettiin tiedot meille. Kysykää nimetyiltä kurssinjohtajilta tarkemmin!

Toivotan Teille kaikille Hyvää ja Rauhallista Joulua sekä menestystä vuodelle 2020!

*Aarne Markko
Vanhempi
koulutuspuolel-
MPK/Keski-Suomi*

Talvisodan historia kiinnosti Viitasaarella

Viitasaaren kaupungintalon valtuustosalin täytti ääriään myöten sotahistorian kuulijoista 28. päivä marraskuuta. Illan kunniavieraina paikalla olivat veteraani Alpo Paananen ja sodassa lottana toiminut Helli Kolari. Tilaisuus käynnistyi talvisodasta kertovalla DVD-esityksellä, mikä taustoitti sopivasti illan esitelmää. Väliajalla Luonetjärven Sotilaskodin sisaret tarjosivat herkulliset munkkikahvit yli sadalle hengelle.

Kahvitaun jälkeen Keski-Suomen Maanpuolustajalehden päätoimittaja Tapio Paappanen luennoi Talvisodan tapahtumista, ja valotti seikkaperäisesti keski-suomalaisen joukkojen sotatietä. Viitasaaren miesten taistelupaikat ja heidän sotansa tuli myös esille Paappasen esityksessä. Yli 60 Viitasaarelaisista miestä kaatui talvisodassa.

Illan päätteeksi ojennettiin sota-aikaisella reseptillä leivotut talvisotaruusleivät illan kunniavieraille, Paappaselle ja sotilaskotisisarille.

Talvisotaillan järjestämisestä vastasivat Viitasaaren Reserviupseerit, Viitasaaren Reserviläiset ja kaupungin kulttuuritoimi.

Kari Hämäläinen

Leopard 2A6 panssarivaunu paraatissa Jyväskylässä 2015.

Teksti ja kuva: Tapio Paappanen

Suomi hankki maailman parhaita Leopardreja

Viimeiset vaunut saapuivat Suomeen lokakuussa

Vuonna 2014 Suomi osti 100 kpl Leopard 2A6 -taistelupanssarivaunua. Viimeinen vaunuerä rantautui Vuosaaren lokakuun 18. päivän aamuna. Kaupan hinta oli lähes 200 miljoonaa euroa. Leopardit toimitettiin 15-20 vaunun erissä 2015 vuoden keväästä lähtien. Kauppaan sisältyi erä ampuvatarvikkeita, varaosia, koulutusta varten simulaattori ja testilaitteita. Käytettyinä ostetuilla vaunuilla on ajettu keskimäärin 13 000 – 15 000 kilometriä ja vaunun pääaseena toimivalla kannuunalla on ammuttu muutama sata laukausta.

Saksalaisvalmisteinen Leopard 2A6 eroaa vanhemmista 2A4-vaunuista tulivoimassa ja liikkuvuudessa. 2A6-vaunuissa on parempi ballistinen suojaus ja sisäpuolinen sirpalesuojaus. Koulutus uusilla vaunuilla alkoi kolme vuotta sitten. Leopard 2A6 -taistelupanssarivaunuja on Panssariprikaatissa ja Karjalan Prikaatissa.

Leopard 2A6

Paino 59,9 tonnia. Pituus 11 metriä, korkeus 3 metriä ja leveys 3,8 metriä.

Enimmäisnopeus 68 km/h, peruutusnopeus 31 km/h. Vaunussa peruutuskamera.

Pääase 120 mm panssarivaununukunuuna. Apuaseina kaksi konekivääriä.

Sähköinen vakain, uusittu ohjauselektronikka ja etäisyysmittari parantavat osumatodennäköisyyttä ja lyhentävät ampuma-aikaa.

Näkymä Narvasta kesällä 2019.

Muistomerkki Rakveressä.

Sotahistoriaa Suomenlahden eteläpuolella v. 2020

Vain vähän aikaa omamme jälkeen käytiin vapaus-sotaa Suomenlahden eteläpuolella Puna-armeijan yrittäessä valloittaa juuri itsenäistyneen Viron. Suomessa heräsi suuri halu auttaa veljeskansaa yhteistä vihollista vastaan. Kaikkiaan Viron vapaussodan taisteluihin osallistui 3700 suomalaista. Suomalainen sotilasapu oli ratkaisevaa sodan lopputuloksen kannalta.

Suomalaiset olivat pääosin kahdessa vapaaehtois-osastossa, I Suomalaisessa vapaajoukossa ja Pohjan pojissa. Nyt Keski-Suomen reservipiirit ja Tourulan Kiväärিতেhtaan Perilliset ry tarjoavat yhdessä mahdollisuutta lähteä aidolle tapahtumapaikoille tutustumaan näistä ensimmäisenä sotaan ehtineen I Suomalaisen vapaajoukon taisteluiden tiehen.

Vuodenvaihteessa 1918-1919 Viroon saapunut I Suomalainen vapaajoukko tuli paikalle juuri sodan käänteeseen puna-armeijan ollessa vain 30 kilometrin päässä Tallinnasta. Kahdessa viikossa vapaajoukko eteni maitse ja meritse 150 kilometriä vallaten kyllä ja kaupunkia aina idän porttia, Narvaa myöten.

Kun I Suomalaisen vapaajoukon tie on tullut tutuksi, on aika siirtyä historiassa hieman lähemmäs. Vuosisatojen saatossa useita taisteluja todistanut Narva oli jälleen raskaiden taisteluiden kohteena 1944. Nämä taistelut olivat Suomen kannalta äärimmäisen tärkeitä, mutta maassamme vähemmän tunnettuja.

Suomen kannalta strategisesti erittäin tärkeät Sini-mäen taistelut käytiin heinä-elokuussa 1944. Puna-armeijan läpimurto olisi onnistuessaan tuonut välittömän uhan juuri torjuntavoiton saavuttaneen Suomen armeijan selustaan. Matkan toisena päivänä tutustumme myös näiden tapahtumien paikkoihin.

Matkan kolmas päivä on omistettu Tallinnalle ja vapaudelle. Päivän aikana tutustumme siihen, miten Tallinnasta on tullut Tallinna. Samalla tutustumme siihen,

mitä vapaus ja sen puute ovat virolaisille ja Tallinnalle merkinneet. Näihin teemoihin tutustumme kiertoajelun ja kävelykierroksen lisäksi vierailemalla Patarein vankilamuseossa. Myös omaehtoiselle tutustumiselle on varattu aikaa.

Matkan ajankohta 12.- 14.6.2020

Alustava matkaohjelma:

Perjantai 12.6.

Keski-Suomi - Tallinna – Rakvere – Toila.

Lauantai 13.6.

Toila - Narva - Narva - Joesuu - Sinimäet - Tallinna.

Sunnuntai 14.6.

Tallinna, kiertoajelu, Patarein vankilamuseo, kävelykiertokierros, omaa aikaa Tallinnassa.

Paluu Keski-Suomeen.

Aiheesta lisää Keski-Suomen Maanpuolustajassa maaliskuussa 2020.

Heikki Rahikainen Tapio Paappanen

Sinimäen taistelun 1944 muistomerkki.

Uhat muuttuvat – muuttuuko maanpuolustus?

Vaikka olemme saaneet elää rauhassa jo 75 vuotta, vaikuttavat Suomen 1939-1945 käymät sodat edelleen vahvasti suomalaiseen ajatteluun: monille suomalaisille sota on edelleen esimerkiksi Tuntemattomassa sotilaassa kuvattuja korpitaisteluita. Moderni sota on kuitenkin aivan erilaista kuin sota 80 vuotta sitten. Meihin ja maahamme kohdistuvat uhat ovat erityisesti teknologian kehittymisen myötä muuttuneet ratkaisevasti. Miten uhkien muuttuminen vaikuttaa maanpuolustukseen?

Vuosina 1939-1945 käydyt sodat Talvisota, Jatkosota ja Lapin sota – ovat keskeinen osa suurta suomalaista kertomusta. Sotien itsenäisyystaistelusta, talvisodan hengestä ja alikersantti Rokan kaltaisesta myyttisestä suomalaisesta sotilaasta on tullut kollektiivisen minuutemme ja suomalaisuuden tärkeitä osia.

Perinteistä näkemystä sodasta myös toisinnetaan edelleen jatkuvasti. Sota käsitteenä onkin suomalaisessa keskustelussa äärimmäisen voimakkaasti latautunut: se kytkeytyy historiaan ja sen kokemuksiin, joilla ei kuitenkaan voida selittää nykyisyyttä eikä varsinkaan tulevaisuutta. Todellisuuden ja kuvittelun välillä vallitsee ristiriita.

Harmaa epävakaus syvän rauhan sijaan

Sota ja rauha nähdään Suomes-

sa yleensä dikotomiana: maassa on joko sota tai rauha, ja viime vuosikymmenet meillä onkin puhuttu syvän rauhan ajasta. Nykyisessä keskinäisriippuvassa maailmassa tilanne ei kuitenkaan ole näin yksiselitteinen. Erilaisten uhkien – niin sotilaallisten kuin muidenkin – kirjo on laajentunut ja monipuolistunut.

Taloudelliset, poliittiset, teknologiset ja sotilaalliset tekijät kietoutuvat toisiinsa niin, että tilanteen ennustaminen ja jopa kuvaaminen on erittäin vaikeaa, kun lähes kaikkea määrittävät jatkuva muutos, ennakoimattomuus ja epävarmuus. Sodan ja rauhan sekä toimintamuotojen ja -tasojen väliset rajat hämärtyvät. Syvän rauhan sijaan voidaankin puhua harmaasta epävakauden ajasta.

Harmaalle epävakauden ajalle on tyypillistä, että myös taistelukenttä on muuttanut muotoaan – jopa niin paljon, että taistelukentän sijaan on perustellumpaa puhua taistelutilasta. Sillä tarkoitetaan käsitteellistä tilaa, jossa suoritettavat operaatiot ja muut tapahtumat vaikuttavat esimerkiksi jonkin konfliktin etenemiseen. Taistelutilalla taas on ulottuvuuksia, jotka ovat muotoutuneet ennen kaikkea teknologian kehittymisen seurauksena.

Taistelutila muutoksessa

Taistelutilan perinteisimpiä ulottuvuuksia ovat maa-, meri- ja ilmailuulottuvuus, joissa taistelu ja vaikuttaminen perustuvat fyysisen tuhovoiman käyttöön. Niistä nuorin on ilmailuulottuvuus, jonka senkin ikä lasketaan jo sadoissa vuosissa – maa- ja meriulottuvuudessa on taisteltu tuhansia vuosia. Nämä perinteiset taistelutilan ulottuvuudet ovat pohjana myös Suomen Puolustusvoimien nykyiselle puolustushaaraajolle.

Uudempia taistelutilan ulottuvuuksia ovat sähkömagneettisen spektrin ja avaruuden ulottuvuus sekä kyber- ja informaatioulottuvuus, jotka muodostuivat 1900-luvulla. Viime aikoina on puhuttu paljon sinällään jo melko vanhasta kognition ulottuvuudesta, jonka merkitys on kuitenkin lisääntynyt ratkaisevasti erityisesti tietoverkkojen kehittymisen ja yleistymisen myötä.

Taistelutilan ulottuvuuksien kehittyminen on muuttanut sotilaallisen vaikuttamisen tapoja ja tavoit-

teita. Yhä useammin perinteisen fyysisen vaikuttamisen rinnalla korostuu pehmeämpi voimankäyttö. Tällainen vaikuttaminen on usein synkronoitua ja koordinoitua suuntautuen demokraattisia valtioita ja instituutioita kohtaan. Tällöin puhutaan yleisesti hybridivaikuttamisesta.

Hybridivaikuttaminen on kiiloja

Hybridi- eli yhdistelmävaikuttamisen tavoitteena on vaikuttaa ennen kaikkea päätöksentekoon paikallisella, alueellisella, valtiollisella tai institutionaalisella tasolla. Vaikuttaja ajaa omaa etuaan, joka on yleensä vaikuttamisen kohteen edun vastainen.

Hybridivaikuttamisessa yhdistellään vaikuttamisen eri tapoja, esimerkiksi diplomatiaa, taloudellista vaikuttamista, sotilaallisia toimenpiteitä sekä kyber- ja informaatiovaikuttamista. Sille on tyypillistä myös toimiminen havaittavuuden ja syyksiluettavuuden kynnyksen alapuolella, sodan ja rauhan välillä harmaalla alueella.

Hybridivaikuttaminen voidaan nähdä ikään kuin kiiloina, joita lyödään kohteena olevan yhteiskunnan sisälle. Tässä kiilaamisessa länsimaisten demokratioiden perushyveitä – siis esimerkiksi avoimuutta, sananvapautta ja muita perusoikeuksia sekä rajoitettua viranomaiskontrollia – hyödynnetään ns. systeemisinä heikkouksina. Riittävästi kiillattu yhteiskunta on sitten tarvittaessa helppo murtaa hyvinkin vähäisellä lisävoimankäytöllä.

Hybridivaikuttaminen on monessa suhteessa salakavalaa. Se kohdistuu laajasti yhteiskunnan eri osiin tavoilla, joita ei välttämättä vielä riittävässä määrin osata ottaa huomioon. Siksi hybridivaikuttaminen saattaakin jäädä havaitsematta perinteisissä uhka-arvioissa ja -analyysissä. Pahimmassa tapauksessa hybridioperaatiot havaitaan hyvin myöhään vaiheessa, jossa huomattavaa vahinkoa esimerkiksi puolustuskyvylle on jo aiheutunut.

Suomea puolustetaan arjessa

Miten uhkien muuttuminen muuttaa maanpuolustusta? Kuinka Suomi pystyy jatkossakin huoleh-

timaan kansalaistensa turvallisuudesta ja vapaudesta?

Uusien uhkien sietämisessä ja torjunnassa keskeistä on resilienssi eli kriisinsietokyky. Se rakennetaan arjessa jo ennen kriisiä. Erityisesti tämä näkyy kyberturvallisuudesta huolehtimisessa ja informaatiovaikuttamisen torjumisessa.

Suomi on muiden länsimaiden tapaan pitkälle teknistynyt verkostoyhteiskunta, jossa niin organisaatiot kuin kansalaisetkin ovat täysin riippuvaisia informaatioteknologiasta ja toimivista tietoliikennetyksistä. Suurin osa tästä suomalaisesta kriittisestä kyberinfrastruktuurista on muiden kuin julkisen hallinnon organisaatioiden hallussa.

Kybermaailman turvallisuudesta huolehditaan ja sitä kehitetään koko ajan – osana yritysten ja organisaatioiden normaalia toimintaa. Myös kansalaisten kyberosaamisen kehittäminen ja omien laitteiden tietoturva huolehtiminen on ensiarvoisen tärkeää Suomen kyberkokonaisturvallisuuden varmistamiseksi.

Informaatiovaikuttaminen on toimintaa, jossa informaatiota tuotamalla ja muokkaamalla tai sen saatavuutta rajoittamalla muutetaan kohteen käsityksiä tai toimintaa informaatio- ja mielipideympäristön kautta. Kyse on siis taistelusta kognition ulottuvuudessa, jossa taistelu on nykyisin kiivaampaa kuin koskaan aiemmin: teknologian kehittymisen seurauksena esimerkiksi meihin suomalaisiin vaikutetaan nyt laajemmin ja tarkemmin kuin koskaan aiemmin. Osa tästä vaikuttamisesta on vihamielistä.

Informaatiovaikuttamisen torjunta perustuu kansalaisten riittävästä osaamis- ja koulutustasosta sekä erityisesti media- ja monilukutaidosta huolehtimiseen. Tässä erityisesti suomalaisella laadukkaalla koulutusjärjestelmällä on tärkeä rooli. Myös moniääninen ja laadukas mediakenttä suojelee osaltaan meitä suomalaisia vihamieliseltä informaatiovaikuttamiselta.

Sota saattaa kaivata yhtäkin miestä

Uhkien muuttuminen tulee ottaa huomioon myös sotilaallisiin ja muihin kriiseihin varautumisessa. Uhat moninaistuvat, niiden asymmetria lisääntyy ja niiden torjun-

taan tarvittavat kyvykkyydet muuttuvat uhkien muuttumisen mukana.

Varsinkin kyberuhkien torjunta vaatii usein hyvinkin erikoistunutta ja jopa harvinaista osaamista, ns. niché-kyvykkyyksiä. Tilanne on hyvin erilainen kuin perinteisessä sodankäynnissä. Tämä haastaakin vanhan totuuden siitä, ettei sota kaipaa yhtä miestä: sodan ja taistelukentän monimutkaistuminen ovat johtaneet siihen, että hyvin harvojen, ääritapauksessa jopa yksittäisen yksilön osaamisella voi olla ratkaiseva merkitys. Vastaavasti uhan voi muodostaa hyvinkin pieni ja huomaamaton toimija, joka saattaa rampauttaa suurenkin armeijan – uhat voivat siis olla asymmetrisia.

Uhkien ja niiden torjumiseen liittyvien kyvykkyyksien muutos laajentaa myös sotilaan ja taistelijan käsitettä. Isänmaallisuus ja taistelutahto ovat jatkossakin suomalaisen sotilaan keskeisiä ominaisuuksia, mutta uusien uhkien kautta määrittyy myös aiempaan verrattuna uudenlainen sotilas.

Ylivertaisen fyysisen suorituskyvyn ja ampumataidon rinnalla tai sijaan uusien uhkien torjunnassa korostuvat ennen kaikkea kognitiiviset valmiudet, huippuluokan toimialaosaaminen ja kyky toimia äärimmäisen henkisen stressin ja paineen alla. Kuva huppariin pukeutuneesta, näppäimistöä hakkaavasta ja energiajuomia lipittävästä kybersotilaasta voi olla kärjistys, muttei välttämättä kuitenkaan lopujen lopuksi kovinkaan kaukana todellisuudesta.

Reservi ja asevelvollisuus muutoksessa

Perinteisen sotilaallisen toiminnan ulkopuolisen toimialaosaamisen korostuminen lisää myös reservin merkitystä. Suurin osa uusien uhkien torjuntaan tarvittavasta osaamisesta tuotetaan ja sijaitsee Puolustusvoimien ulkopuolella. Keskeisiä toimijoita tässä ovat korkeakoulut, tutkimuslaitokset ja yritykset.

Siviiliosaamisen merkityksen lisääntyminen haastaa myös asevelvollisuuden ja siihen liittyvän koulutusjärjestelmän. Varusmiespalvelus sijoittuu nykyisin tyypillisesti varhaisaikuisuuteen, monilla yleissivistävän koulutuksen ja korkeakoulututkinnon suorittamisen väliin. Tämän seurauksena Puolustusvoimilla ei ole tarkkaa käsitystä

reservinsä todellisesta osaamisesta: varusmiesaikana saatu koulutus ja myöhemmin hankittu osaaminen eivät yleensä liity mitenkään toisiinsa.

Keskeistä on se, miten saadaan selville, millaista osaamista reservissä on ja kenellä sitä on. Sen jälkeen tulee varmistaa, että tämä osaaminen saadaan hyödynnettyä kokonaisturvallisuuden tuottamisessa. Tarvitaan nykyistä kiinteämpi yhteys reserviin. Tässä voidaan hyödyntää esimerkiksi uutta teknologiaa.

Kuten aiemmin totesin, uudet uhat muuttavat sotiluutta. Onkin perusteltua pohtia, pitäisikö myös suomalaisen asevelvollisuuden muuttua. Olisiko mahdollista, että jatkossa esimerkiksi kouluttautuminen uusien uhkien torjunnan kannalta merkitykselliselle alalle voisi olla osa maanpuolustusvelvollisuuden suorittamista? Olisiko tämä yksi tapa etsiä ratkaisua myös nykyisen asevelvollisuusjärjestelmän sukupuolittuneisuuteen ja tapa hyödyntää naisten osaamista nykyistä laajemmin myös maanpuolustuksessa?

Panu Moilanen
Kirjoittaja on lehtori Jyväskylän yliopistossa ja valmistelee toista väitöskirjaansa Maanpuolustuskorkeakoulussa.

Kuvat: Puolustusvoimat

Pohdittavaksi
Sodan ja rauhan sekä toimintamuotojen ja -tasojen väliset rajat hämärtyvät.

Taistelutilan ulottuvuuksien kehittyminen on muuttanut sotilaallisen vaikuttamisen tapoja ja tavoitteita.

Riittävästi ja riittävän monesta kohdasta kiillattu yhteiskunta on tarvittaessa helppo murtaa.

Moniääninen ja laadukas mediakenttä suojelee osaltaan suomalaisia vihamieliseltä informaatiovaikuttamiselta.

Uhkien muutos laajentaa myös sotilaan ja taistelijan käsitettä.

Kuva huppariin pukeutuneesta kybersotilaasta ei välttämättä ole kaukana todellisuudesta.

Sotilasarvoihin ylennetyt ja kunniamerkeillä palkitut Jyväskylän Yliopiston Ruusuapuisto -salissa.

Itsenäisyyspäivän ylennykset ja kunniamerkit

Tasavallan Presidentti yleni Merivoimien komentajan Jori Harjun kontra-amiraaliksi, Pääesikunnassa koulutuspäällikkö Jukka Sonnisen kenraalimajuriksi ja Karjalan Prikaatin komentajan Jukka Jokisen prikaatikenraaliksi. Nämä olivat ainoat kenraaliylennykset tämän vuoden itsenäisyyspäivänä.

Keski-Suomessa ylennyksen saaneet kutsuttiin yhteiseen tilaisuuteen Jyväskylän Yliopiston

Ruusuapuisto -saliin. Aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti Yrjö Lehtonen toivotti kaikki tervetulleiksi tilaisuuteen. Hän myös kertasi vieraille tapahtumia 6.12.1939 Taipaleen rintamalta. Siellä vihollinen valtasi Koukunniemen alueen. Suomalaisten torjunta onnistui ja muodostui ns. Kirvesmäen etulinja. Taipale kesti koko sodan ajan. Puna-armeija ei saanut sitä kautta aikaiseksi haluamaansa läpimurtoa. Keski-suomalaiset soturit pitivät linjan.

Sotilasarvoon ylentäminen edellyttää tehtävää sodan ajan joukoissa ja kertausharjoituksia. Kunniamerkillä palkitseminen edellyttää tavanomaisesta työstä poikkeavia erityisiä ansioita.

**Keski-Suomen Maanpuolustaja
onnittelee kaikkia 6.12.2019
palkittuja!**

Teksti ja kuva:
Tapio Paappanen

ALIUPSEERI - JA MIEHISTÖYLENNYKSET 6.12.

Sotilasmestariksi

Liimatainen Unto Kalevi
Äänekoski
Väyrynen Esa Matti
Jyväskylä
Ylivääpeliksi
Raiskinmäki Pasi Antero
Muurame
Vääpeliksi
Hautamäki Jyri Lauri
Uurainen
Hiltunen Allan Ali Olavi
Jyväskylä
Hiltunen Timo Juhani
Jyväskylä
Kalliomäki Marko Juhani
Uurainen
Rusanen Petri Tuomas
Jyväskylä
Ylikersantiksi
Bogdanoff Ville Petteri
Jyväskylä
Heinonen Turo Juho Samuli
Jyväskylä
Hyvärinen Jonna Marika
Laukaa
Kainulainen Petri Juhani
Jyväskylä
Kauranen Janna Mikael
Jyväskylä
Kautto Antti Jalmari
Äänekoski
Koljonen Jussi Pekka
Jyväskylä
Kylmälä Mikko Kalervo
Jyväskylä
Leppänen Ere Miika Aleks
Jyväskylä
Malk Mikael Johan Erik
Laukaa

Naukkarinen Siiri Annika
Jyväskylä
Paajoki Antti Tapio
Jyväskylä
Piispanen Janne Petteri
Jyväskylä
Ruhkala Sami Tapio
Jyväskylä
Salmensaari Mikko Väinö
Jyväskylä
Sorvari Jussi Tuomas
Jyväskylä
Taipale Tuomas Hannu Sakari
Jämsä
Tamminen Jussi Petteri
Laukaa
Tuominen Vili Verner
Jyväskylä
Väätäinen Matti Valtteri
Jyväskylä
Kersantiksi
Aalto Roope Artturi
Jyväskylä
Aaltonen Juuso Antero
Jyväskylä
Aaltonen Pasi Kari Pekka
Laukaa
Arkko Vesa Kalevi
Jyväskylä
Eronen Markus Olavi
Jyväskylä
Hytönen Elmeri Lari Juhani
Äänekoski
Häkkinen Mika Heikki
Jyväskylä
Höyden Jonne Aleks Olavi
Jyväskylä
Jäppinen Juha Ari Kalevi
Laukaa
Karhunen Ari Pekka
Jyväskylä

Karnasaari Elmeri Olavi
Jyväskylä
Kielinen Matti Johannes
Jyväskylä
Kuukkanen Markus Juhani
Jyväskylä
Käppi Harri Tapio
Jyväskylä
Kääpä Johannes Vihtori
Kuhmoinen
Lehto Antti Heikki Antero
Jyväskylä
Lintula Ossi Tapio
Keuruu
Louko Jenni Suvi Julia
Jyväskylä
Lumela Miikka Kalle Johannes
Jyväskylä
Mannisenmäki Heikki Eero
Jyväskylä
Miettunen Ari Johannes
Jyväskylä
Mylläri Juhani Jaakko
Jämsä
Mäkinen Tommi Petteri
Jyväskylä
Mäyränen Tero Heikki
Jyväskylä
Pelkonen Riku Petteri
Jyväskylä
Pihlainen Tommi Hermann
Laukaa
Piipponniemi Joni Lauri Kristian
Jyväskylä
Pirkanen Herkko Juhani
Jyväskylä
Rantala Jaakko Petteri
Jyväskylä
Salmio Joel Perttu Juhani
Jyväskylä
Salomaa Ari Petteri
Keuruu

Saulio Julian Yrjö Johan
Jyväskylä
Soanjärvi Timo Tapani
Laukaa
Taipale Juho Henrik
Jyväskylä
Tiilikainen Esa Petteri
Jyväskylä
Tyni Tomi Hermann
Jyväskylä
Waldén Vesa Vilho Petteri
Jyväskylä
Alikersantiksi
Alanen Tero Santeri
Jyväskylä
Emaus Kosti Aatos Mikael
Jyväskylä
Hokkanen Mika Jani
Jyväskylä
Koistinen Aleks Samuel
Jyväskylä
Kotanen Teemu Jaakko Johannes
Karstula
Leiman Jussi Markus
Keuruu
Ruusuvirta Henri Ville Matti
Kivijärvi
Saarinen Reima Kaarlo Matteus
Jämsä
Varpula Antti Kalevi
Jyväskylä
Korpraaliksi
Assef Lauri Aleks Amir
Jyväskylä
Ervasti Roope Antti Olavi
Oulu
Harju Lasse Johannes
Jyväskylä
Hiironen Jarmo Antero
Äänekoski
Jäntti Tommi Hannu Petteri
Jyväskylä

Kankkunen Janne Pekka
Äänekoski
Korpi Timo Juhani
Jyväskylä
Kotilainen Tommi Tapani
Äänekoski
Kovanen Rauli Olavi
Jyväskylä
Mutsolgov Israil
Jyväskylä
Mäkinen Kimmo Kalevi
Laukaa
Natri Leevi Sami Aukusti
Jyväskylä
Närhi Aleks Mikael
Jyväskylä
Partio Kalle Antero
Jämsä
Pasanen Niko Tapani
Laukaa
Pekkanen Niko Vili Valtteri
Jyväskylä
Rautiainen Aarne Markus Eerikki
Äänekoski
Rehn Santtu Juhani Sebastian
Jyväskylä
Romar Miika Patrik Daniel
Jyväskylä
Saarilahti Joonas Valtteri Jyväskylä
Tapper Henrik Waltteri Mikael
Jyväskylä
Vehniäinen Toni Armas Kristian
Äänekoski
Viitala Niko Juhani
Jämsä
Ylämäki Mika Seppo Ensio
Uurainen

UPSEERIYLENNYKSET 6.12.

Majuriksi

Rintala Harri Tapani
Jyväskylä
Kapteeniksi
Hirvonen Ari Petteri
Jyväskylä
Hukka Markku Juhani
Laukaa
Kinnunen Harri Tapio
Kinnula
Ollikainen Janne Matias
Keuruu
Salmela Sami Kristian
Jämsä
Sannikko Jari Juhani
Saarijärvi
Siikki Jukka Olavi Jyväskylä
Yliiluutnantiksi
Halkiranta Mikko Pekka
Jyväskylä
Heikkinen Lauri Sakari
Jyväskylä
Jaakkola Henri Matias
Jyväskylä
Jämsen Teppo Johannes
Pihlipudas
Kosonen Jaakko Johannes
Uurainen
Niukkanen Jan Petteri
Jyväskylä
Pekonen Samu Kari
Äänekoski
Vastamäki Niko Teemu Tapio
Jämsä

Virtanen Tomi Petteri

Jyväskylä

Lääkintäyliiluutnantiksi

Kontula Timo Artturi

Jyväskylä

Riiheläinen Kimmo Kalevi

Jyväskylä

Luutnantiksi

Karkinen Jaro Tarmo Anselmi

Kirkkonummi

Kolho Kalle Antero

Jyväskylä

Laitinen Risto Ilmari

Jyväskylä

Leinonen Pauli Matias

Jyväskylä

Nurminen Janne Sakari

Jyväskylä

O'Leary Seán Kristian

Jyväskylä

Sallisalmei Vertti Väinämö

Harrinpoika Jyväskylä

Sompa Urho Santeri

Maurinpoika Jyväskylä

Ulfves Jari Matias

Laukaa

Veijonen Petteri Kalle

Jyväskylä

Ylitälo Hannu Tapani

Keuruu

KUNNIAMERKIT

Reserviläisliiton ansiomitalit 6.12.:

Kultainen ansiomitali

Riku Tenhunen
Timo Kaijanmäki
Timo Virkola

Hopeinen ansiomitali

Raimo Harjunen
Panu Heikkinen
Risto Kaiponen
Seppo Spets
Pronssinen ansiomitali
Jouni Hänninen
Salme Maukonen
Pirkko Mehto

Reserviupseeriliiton pronssinen ansiomitali

Eila Keinonen

Reserviläisurheiluliiton hopeinen ansiomitali

Teuvo Honkamäki

Veteraanivastuun hopeinen ansioristi

Jukka Seppälä

Sininen risti

Esa Rossi

Jalkaväen ansioristi

Veli-Pekka Poikolainen

Sotilaspoikaristi

Riku Tenhunen

Hiljaiset hongat Äyräpään yllä

Pekka Viinikka v. 2010 Vuoksen rannassa lukiolaisten kanssa. Elokuvan tuottaja Matti Halinen (oik.).

"Sodan kasvot avautuivat Karjalan kannaksella 10. kesäkuuta 1944"

Näin toteaa sotaveteraani Pekka Viinikka tuoreessa sotadokumentissa "Hiljaiset hongat Äyräpään harjulla - Pekka Viinikan taistelujen tie", joka esitettiin Kauko Sorjosen Säätiön omistamassa Pässinmäessä Jämsänkoskella 12. loka-kuuta 2019. "Harva siellä ei pelännyt, piti vaan voittaa pelkonsa", jatkaa Keuruun veteraani muistelu-
aan.

Matti Halisen ohjaamassa ja tuottamassa dokumentissa on erinomaisella tavalla yhdistetty arkistomateriaaliin perustuvaa dokumentaarista sotahistoriaa ja veteraani Pekka Viinikan omakohtaisia sotakokemuksia. Teknisesti dokumentti on taitavasti toteutettu. Äänimaailma - esimerkiksi laukausten äänet - on lisätty jälkeenpäin ja SA-valokuvat on saatu eläviksi liikuttamalla ja zoomaamalla. Ohjaaja Matti Halisen mukaan dokument-

ti-idea lähti kehittymään vuonna 2008, jolloin Viinikan muistelmia nauhoitettiin Äyräpäässä. Lisäksi hänen haastattelujaan nauhoitettiin vuonna 2011.

Taistelulähetti Pekka Viinikka - Siiranmäen ja Äyräpään -Vuosalmen soturi - oli ikäluokkaa m/23. Hänet kutsuttiin viimeiseen iltahuutoon vuonna 2016. Hän antaa inhimilliset ja elävät kokemuksen kasvot dokumentille. Tilaisuudessa läsnä ollut tytär Maritta Viinikka-Autio totesikin liikuttuneena, että tällä dokumentilla isän opetustyö saa nyt jatkoa.

Oppikirja lukiolle

Pässinmäen ilmassa oli sotahistorian havinaa, kun historioitsija Tapio Paappanen julkisti dokumentin jälkeen uusimman teoksensa "Suomen kohtalonhetkiä 1917 - 1945 - Suomen selviytyminen itsenäisyytemme murrosvuosista".

Kirjan juuret juontavat vuoteen 2004, jolloin Paappanen osallistui Keuruun reserviläisten sotahistoriamatkalle Karjalaan. Kun bussissa oli tilaa, niin matkalle värvähtiin myös Keuruun kaupungin johtoa. Tällä matkalla syntyi idea luki-on historian opetukseen otettavasta kurssista Karjalan Kannaksella. Ensimmäisellä kurssilla vuonna 2005 oli ulkopuolinen opas, mutta vuodesta 2006 Paappanen on itse ollut oppaana. Pekka Viinikka oli mukana kymmenen kertaa vuosina 2005 - 2014. Nyt kursseja on tehty samalla formaatilla - käydään kesän 1944 taistelupaikoilla Karjalankannaksella - jo 15 vuotta. Lukiolaiset valmistautuvat kurssiin tekemällä ryhmätöitä, jotka puretaan taistelupaikoilla. Erityisesti viime vuosina opiskelijat ovat olleet hyvin motivoituneita ja tehneet laadukasta työtä.

Kirjaidea jalostui näillä historian kursseilla. Ensin syntyi lukiolaisille oppimateriaaliksi kesän 1944

torjuntataisteluja käsittelevä moniste, jota Paappanen ryhtyi sitten laajentamaan oppikirjaksi. Teos on tiivis tietopaketti itsenäisen Suomen keskeisistä sotahistorian tapahtumista ja käännekohtista. Laajasta aihealueesta Paappanen on onnistunut kiteyttämään olennaiset ydinkohdat - jopa SKP:n perustamisen.

Veteraanien perintö siirtyy

Matti Halisen huikkea dokumentti ja Tapio Paappasen tiivis tietopaketti muodostavat yhdessä toisiaan täydentävän "taistelujaparin", joka kertoo palan itsenäisyytemme historiaa. Nuorille, lukiokäisille suunnattu teospari on samalla veteraanien perinteen siirtoa parhaimmillaan.

Tämä teospari osoittaa konkreettisesti, miten kesällä 1944 saavutetuilla torjuntavoittojen sarjalla

Suomen valtaamisen hinta nostettiin niin korkeaksi, että Stalin joutui luopumaan miehityshaaveistaan.

Kiitos tukijoille

Juhlavan tilaisuuden päätteeksi historioitsija, tietokirjailija Tapio Paappanen kiitti ja muisti yhteistyökumppaneitaan valokuvatauluilla ja uudella kirjallaan. Lopuksi hän totesi, että päivä, jolloin uusi kirja tulee uunista ulos, on aina liputuspäivä. Sen kunniaksi nautittiin vielä Juuso Waldénin tapaan herkkulista talon perinteistä lohpiirakkaa voisulan kera, jonka jälkeen kutsuvieraat poistuivat tyytyväisinä ahmimaan kirjan antia.

Teksti: Matti Hyvärinen

Kuvat: Tapio Paappanen
Esko Soini

Järeä historia tykistöstä

Mainilan miehet valmistui - kolme kiloa ja tuhat sivua

Varatuomari Martti Porvali esitteli Mainilan miehet -teoksen. Aarne Niemen poika Ilkka (vas.), pojanpoika Esa, poika Ossi ja hänen vanhin poikansa Sami.

Kirja Veikko Pyykköselle (vas.). FM Kimmo Sorko ahkeroi signeerausten parissa Jämsän yhtenäiskoulun Vitikkala-salissa.

Jämsänjokilaakson paikallishistoria on saanut painavan lisän maisteri Kimmo Sorkon kirjoittamasta Niemen patteriston historiasta. Jatkosodan Kenttätykistörykmentti 19:n III patteriston (III/KTR19) sisältää tykkimiehen ja tykistön hevosten elämän valo- ja varjopuolet sellaisina kuin ne vain sodan aikana voivat olla.

Keski-Suomesta koottujen sodan aikaisten joukko-osastojen historia on jälleen karttunut yhdellä merkittävällä ja erityisen laajalla teoksella. Kimmo Sorko avustajineen on koonnut everstiluutnantti Aarne Niemen (Niemen Psto) komentaman patteriston asiakirjoista, muista kirjoista sekä erityisesti tykkimiesten ja kanssasotijain kertomuksista ja valokuvista kunnioitet-tavan tietomäärän sisältävän teoksen. Tietysti teos kuvaa erityisesti em. patteriston ja tykistön taistelua, mutta siinä ohessa se valaisee monen muunkin samoissa taisteluissa mukana olleiden joukko-osastojen ja erityisesti näiden miesten tuntoja.

Näitä muita joukko-osastoja ovat ainakin jalkaväkirykmentit 27 (JR27, kom evl Lauri Haanterä) ja 48 (JR48, kom ev Väinö Forsberg). Niemen patteristo oli Karjalan kannaksen valtauksessa kesällä 1941 nimenomaan pääosin JR27 tukipatteristo ja Tali-Ihantalan taistelu-

sa kesä-heinäkuun vaihteessa 1944 JR48:n tukipatteristo.

Teos poikkeaa monesta muusta joukko-osastosta ainakin siinä, että se sisältää Niemen patteriston perustamisvaiheen henkilöstön. Lisäksi siitä löytyy runsaasti tietoja kaatuneista, haavoittuneista, pal-
kituista ja ylennetyistä. Patteriston hevosiaakaan ei ole unohdettu, vaan mukana on luettelo patteristoon otetusta 209 hevosesta nimineen, omistajineen ja kotipaikkoineen.

Yleensä joukko-osastohistoriat keskittyvät joukon kannalta merkittäviin taisteluihin. Hyökkäys- ja perääntymisvaiheet kuvataan tarkasti, mutta pitkä asemasotavaihe ja sen ns. korsukulttuurivaihe jäävät vähälle kuvaukselle. Lukiusten sotilaiden kertomusten ja muisteluiden vuoksi tämä teos on siinä suhteessa tasapainoinen, että rintamaelämän kaikkia puolia valote-taan värikkäästi ja erityisesti valokuvien – sodanaikaisten ja nyt myöhemmin otettujen kuvien kera.

Asemasotavaihe oli muutakin kuin puhdetöitä ja lomia. On vain hämmästeltyä sitä, kuinka paljon tykistökin rakensi korsuja, taloja ja teitä. Sahat toimivat monessa vuorossa ja taloja rakennettiin omien lisäksi myös kaatuneiden asevel-jien omaisille, Kannakselle palanneille karjalaisille, kirkkoja myö-

ten. Ilman joukkojen omaa maanviljelyä ja kannakselaisten auttamista elintarvikepula olisi ollut sotavuosina vielä ankarampi.

Asemasotavaiheessa tehdyt parannukset ampuma-menettelyissä ja tulenjohtamisessa sekä näiden tunnollinen harjoittelu loi pohjan tykistön hämmästyttävälle tehokkuudelle, joka testattiin Tali-Ihantalan suurtaistelussa kesällä 1944.

"Tykkein jymy kuului Helsinkiin. Tomupilvet nousi taivasiin!"
Veikko Lavi: Ihantala

"Eikö kauneinta musiikkia ole tykkien jyly, kun nuo tykit pysäyttävät vihollisen isänmaan porteille!"
Tykistökenraali V.P. Nenonen

Kimmo Sorko:
Mainilan miehet
Historiatyöryhmän omakustanne 2019 Sid.

Teksti:
Martti Porvali
Kuvat:
Tapio Paappanen

Kirjaa voi tilata:
mikko.strang@gmail.com
tai puhelimitse:
Kimmo Sorko 040-176 8734

Fakta:
KELA:n tilaston mukaan vuonna 2019 tunnuksen omaavia viime sotiemme veteraaneja on vielä elossa noin 8000, joista puolet on naisia. Tunnuk-sen omaavalla veteraanil-la tarkoitetaan varsinaisiin sotatoimiin osallistunutta miestä, jolla on rintamaso-tilastunnus tai rintamavas-tuussa olleessa joukossa palvelutta naista, jolla on rintamapalvelustunnus.

Taipaleen Terenttilässä ryskää ja paukkuu, panssarivaunujen telaketjut kitisevät ja vihollisen tuli tuhoaa rakenteita. Haapamäen Riihossa käytiin elokuvasotaa keväällä 1989 Talvisota-teemalla.

Talvisota taipui elokuvaksi Keuruun Haapamäellä 1989

National Filmi Oy kertoi syyskuussa 1988 tuotantoon tulevasta elokuvasta näin:

”Talvisota on elokuva ihmisen kestokyvystä. Vastakkain ovat jopa 20-kertaisella miesylivoimalla hyökkäävä vihollinen, sen suvereeni lentoase, tykistö ja panssarivoimat, joiden tarkoituksena on murskata puolustajien linjat ja vallata maa, ja heikosti varustetut puolustajat, joilla kunnon aseiden sijasta on vain nälkä, pelko, väsymys ja kylmyys, ja jotka kestävätkin niin, että ”tuumaakaan ei väistetty”.

Elokuva tutkii sitä mikä lujitti puolustajat suoritukseen, jota on alettu nimittää ”Talvisodan ihmiseksi”, ja siitä se myös kertoo. Elokuvan tapahtumat sijoittuvat Talvisodan alkamista edeltäneisiin Moskovan neuvottelujen aikoihin loka- marraskuussa -39 ja sodan aikana joulukuusta -39 maaliskuuhun -40 Taipaleenjoen ja Vuosalmi -Äyräpään etulinjataisteluihin. Sodan syitä ei käsitellä muuten kuin epämääräisinä huhuina, joita rivimiesten keskuudessa liikkuu.

Sota ja sodan kulku ei ole elokuvan juoni, vaan lavastus tragedialle. Tärkeämpää kuin sodan kulun kuvaaminen on ihmiskuvauksen, ihmisen henkisen ja fyysisen kestokyvyn ja ihmisen muuttumisen kuvaaminen sodan helvetin jyrätessä hänet”.

Löytyisikö Terenttilä, Äyräpää ja Vuosalmi Keuruulta?

Suur-Keuruu -lehti kertoi 30.9.1988 kuinka National-Filmi Oy:n edustaja Kalevi Korte kierteli Keuruuta ja etsi elokuvan kuvauspaikkoja. ”Pitäisi löytää Terenttilän maisema”, totesi Korte. Filmaukseen tarvittiin kapeahko, 50-200 metriä leveä joki tai järvi, jonka toisella puolella on peltoa ja metsää. Järven toisella puolella piti olla 250-500 metriä peltoaukeaa, mieluummin loivasti nouseva rinne, joka rajoittuisi 100 metriä leveään metsään.

Vuosalmen-Äyräpään taistelunäyttämö oli vielä mittavampi. Siihen piti löytää Vuoksea muistuttava kapeahko järvi. Lisäksi järvessä piti olla saari tai niemi. Maisemaan tulitaisiin pystyttämään lavasterakennuksia mm. Äyräpään kirkko. Kalevi Kortteen mukaan Keurusseudun maisemat ovat rakenteellisesti ja puustonsa puolesta kuin Karjalassa. Jutun tekohetkellä ei vielä näitä haluttuja maisemia ollut löytynyt. Niinpä Korte antoi yhteystietonsa lehden toimitukseen ja jäi odottamaan vihjeitä kuvauspaikoista. Jos maisema löytyisi, niin 14 miljoonaa markkaa maksavan elokuvan kuvaukset siirtyisivät neljän kuukauden ajaksi Keuruulle.

”Talvisota” filmattiin Vaissin tilan mailla

Maisemien etsiminen toi Keuruun kannalta myönteisen tuloksen. Antti Tuurin romaanista ohjaaja Pekka Parikan johdolla elokuvaksi filmattavan ”Talvisodan” päänäyttämö löytyi Keuruulta. Terenttilän ja Taipaleenjoen taistelupaikoiksi tuli riiholaisen Vaissin tilan maisemat. Elokuvan ensi-illaksi oli päätetty talvisodan syttymisen 50-vuotispäivä 1989. Elokuvan varsinaiset kuvaukset käynnistyivät Kauhavalalla, josta siirryttiin Seinäjoen ja Niinisalon kautta Keuruulle.

National Filmi Oy:n toimitusjohtaja Markö Röhr kertoi lehdistölle, että kuvausten aikataulu on tiukka. Ne oli saatava päätökseen huhtikuussa 1989. Lavastekuvaukset käynnistyivät jo lokakuussa 1988. Röhr korosti elokuvan teon olevan yhteistoimintaa, jossa tullaan tarvitsemaan puolustusvoimia, TVH:ta, kaupungin viraston ja monen yrityksen palveluja. Elokuvan teossa tarvitaan useita satoja avustajia ja välineistöä hakaneulasta rautakankiin. Paikallisista kauppoista hankittaisiin mahdollisimman paljon tarvikkeita. Markö Röhr kiitteli tuossa vaiheessa myönteisen yhteistyöhalukkuuden syntymistä elokuvan tekoa kohtaan. Siitä oli osoituksena, että Riihoon tulitaisiin majoittamaan 50 elokuvan tekijää. Sotilaskotisaret huolehtivat ”Lotta-kanttiin” palveluista. Elokuvan pääosissa esiintyvät näytteli-

jät Taneli Mäkelä ja Vesa Vierikko asuivat kuvausten aikana Keuruun varuskuntakerholla.

”Talvisodan” lavastemetsä nousi Vaissin pelloille

Lokakuun lopussa 1988 Vaissin tilan ohi ajanut saattoi hieraista silmiään kun pelloille oli yhtäkkiä noussut vankka kuusimetsä. Ky-

seessä oli elokuvan lavastemetsä, jota tarvittiin paitsi verhoamaan asutusta filmikameran silmältä, myös toimimaan taistelujen taustana, ”Pärssisen metsänä”, missä sodittaisiin tammikuun puolivälin tienoilla. Metsä oli pystytettävä ennen kuin maa jäätynä ja routaantui. Pystytykseen tarvittiin sepeliä ja kiiloja niin, että puusto pysyisi varmasti pystyssä.

Äyräpääkin löytyi Keuruulta

Kaksi tuntia – suurin osa Talvisota-elokuvan filmauksista saatiin tehtyä Riihossa. Äyräpää löytyi Leila Nurmen, Lasse Rantamoijasen ja Heikki Siltasaaren mailta. Siellä filmattiin Äyräpään taistelut. Karjalan kannaksella Pölläkkälän kylässä, Kylä-Paakkolan harjulla sijainnut Äyräpään kirkko pystytet-

Haapamäen talot paloivat Äyräpään taloina.

Äyräpään kirkko ehjänä ennen Talvisotaa.

Äyräpään harju Talvisodan päätyttyä maaliskuussa 1940.

Vihollinen hyökkää raivokkaasti Äyräpään harjun yli talvella 1940.

Kenraali Jaakko Valtanen seurasi filmauksia yhdessä professori Alpo Reinikaisen kanssa. Reinikainen toimi elokuvan sotilasiantuntijana.

Posliinipoika muisteli Taipaletta

Professori Alpo Reinikainen antoi elokuvan tekijöille, näyttelijöille ja tehosteräjäytyksiä toteuttaneille pioneereille arvokkaita kokemustietoja. Hän koki itse Talvisodan Taipaleen helvetin. Hän kertoi näin: ”*Oisin taivas välähteli ja nähtiin valokaa-ria sikin sokin ja kuultiin räjähd- dyksiä. Tuntui uskomattomalta, että Taipaleenjoella pystyttiin olemaan hengissä. Mutta lopulta se tuli meidänkin osaksi. Majuri Tiirikalan JR 61 eli ”Posliinipo-*

jat” joutui Kirvesmäkeen. Saatiin tuo nimi kun tultiin puhtaissa lumipuvuissa hiihtäen etulinjaan.”

Keuruun alueen miesten ja evl Armas Kempin komentama JR 21 vedettiin etulinjasta ”lepoon”.

Vänrikki Alpo Reinikaisen johdettavana oli kaksi joukkueta ja vastuuna oli tukikohta nelenen. Se oli keskellä Kirvesmäen etulinjaa.

Antamissaan lausunnoissa medialle hän ylisti tätä vuoden 1989 ”*Talvisodan henkeä*”, mikä oli syntynyt Haapamäen seudulle. Vaissin pelloilla hyökättiin ja puolustettiin uudestaan ja uudestaan niin monta kertaa, että ohjaaja Parikka oli tyytyväinen. Oli pauketta ja räiskettä. Tulenkuvauksissa oli mukana Keski-Suomen Pioneeripataljoonasta varusmiehiä ja yliluutnantti Mauri Tikkanen.

Kevät eteni ja samalla sää lämpeni. Se tiesi puolestaan lumipeitteen vähenemistä. Lumen sulaminen oli niin nopeaa, että tuotantoyhtiö käynnisti jo varakuvauspaikkojen etsinnän jostain muualta. Riihon kylän väki ei antanut tällekkään viholliselle periksi vaan ryhtyi massiiviseen vastahyökkäykseen tavoitteena saada luoduksi oikeat olosuhteet isoja massakohtauksia varten. Elokuvateknisin keinoin oli mahdollista korjata jonkun verran lumettomuutta, mutta nämä isommat kohtaukset edellyttivät oikeaa lunta kuvauspaikalle ja paljon.

Kylän isäntien muodostama traktoriarmeija ryhtyi ajamaan lunta. Venäläiset olivat hyökänneet Äyräpäässä lumista rinnettä pitkin. Tuottaja Marko Röhr lausautti lehdistölle: ”Jos jokainen alueen traktorin omistaja tulisi hernekeittotarjoilulle ja kippaisi lumikuormansa meille, olisi asia hallinnassa. Toive kuultiin ja 27 traktoria ja kolme kuormaajaa ahkeroivat muutaman päivän niin, että 4000 kuutiota lunta siirtyi parin hehtaarin kokoiseen elokuvamaastoon Riihon pelloilta. Haapamäen Pallo Poikien talkoo- väki levitti lunta niissä paikoissa mihin konevoimalla ei päässyt. Haluttiin, että National Filmi Oy saa toteuttaa tehtävänsä Keuruulla loppuun asti. Näin myöskin tapahtui.

”Koko sota on nyt resuttu”

Elokuvan teon isot joukkokoh- taukset Äyräpään harjulla saatiin purkitettua. Kuvausten viimeinen päivä oli 11.4.1989. Lumi riitti sitenkin ja vahvimmillaan 1500 va-

rusmiehen esittämä hyökkäävä joukko teki työtä elokuvan eteen piippalakit päässään ja pitkähelmaiset manttelit päällään. ”*Vihollinen ryntäsi rajusti*”, kirjoitti paikallislehti Suur-Keuruu.

Samana iltana elokuvan teki- jät kokoontuivat loppukaronkkaan ravintola Niklakseen. Puheita pidettiin ja keskustelua käytiin elokuvanteossa käytettyjen esineiden museoimista. Ideoita Talvisota- museon sijoittamisesta vanhalle yhteiskoululle heiteltiin ilmaan. Museota ei tullut, mutta näyttely Höyryveturipuistoon rakentui. Hain- keutta oli ilmassa. Elokuvan tuo- tantoväki siirtyi Helsinkiin labora- torio-olosuhteisiin leikkaamaan ja rakentamaan lopullista elokuvaa.

Sykähdyttävä ensi-ilta Haapamäen Suojalla

Jännitystä oli ilmassa lauantaina 18.11.1989, jolloin elokuva nähtiin ensimmäisen kerran. Paikalle saapui elokuvan tekijöitä ja keu- ruulaisia avustajia. Kutsuvieraiden joukossa olivat maaherra Kalevi Kivistö ja Sisä-Suomen sotilaslään- nin komentaja kenraalimajuri Sep- po Räisänen. Myös Keuruun va- ruskunnan johto oli paikalla evers- tiluutnanttien Seppo Seppälän ja Matti Mähösen voimin. Dramatiik- kaa iltaan toi ohjaaja Pekka Parikan ilmoitus Edvin Laineen kuolemas- ta. Vietettiin hiljainen hetki suoma- laisen elokuvan suurmiehen muis- tolle.

Puheissa palattiin vielä kerran kevään kuvausten aikana syntyneeseen yhteishenkeen, jonka vauhdittamana elokuvan teossa ilmen- neet pulmat saatiin hyvin ratkottua. Talvisota-elokuvaa levitettiin maa- ilmalle Yhdysvaltoja ja Japania myöten. Kotimaan elokuvateatterit saivat 40 kopiota. Sellaiseen mää- rään ei aiemmin valmistuneet elo- kuvat olleet vielä yltäneet.

Elokuva teki selväksi sen, että Talvisota ei ollut pelkästään mi- kään pohjoinen rajakahakka. Ve-

näläisten tappiot olivat 345 000 ja suomalaisten 66 400, joista kaatu- neita oli 25 000. Suomea ei miehi- tetty. Siinä perusviesti muulle maa- ilmalle.

Teksti:

Päätoimittaja

Tapio Paappanen

Kuvat:

Esko Soini ja SA-kuvat

Elokuvaa tärkeämpää oli sen julkaisuhetki

Talvisota-elokuvan ensi-iltana Haapamäen suojalla marras- kuussa 1989 tuli kuluneeksi 50 vuotta sodan syttymisestä. Neuvostoliitossa valtasi alaa perestroika ja glasnost. Sii- hen asti Talvisota oli erittäin arka puheenaihe. Nyt oltiin murtautumassa täysin uu- teen aikakauteen. Maailmalla samana syksynä kaadettiin Berliinin muuria.

Elokuva sai valtavan huo- mion. Suomessa elokuvan esittämiseksi oli oikea hetki. Teattereissa sen näki yli 600 000 katsojaa. Kansain- välistä menestystä elokuvalla ei kuitenkaan yrityksistä huo- limatta tullut. Sotaveteraani- en mielestä elokuva toi hyvin esiin niitä tunteita mitä Taipa- leen rintamalla koettiin. On puhuttu parhaasta suomalai- sesta sotaelokuvasta.

Näyttelijä Taneli Mäkelä on kertonut, että tuotannon mas- siivisuus oli jotain sellaista, mitä aiemmin ei oltu eloku- va-alalla koettu. Normaalisti kuvataan 20-30 päivää. Nyt kuvauspäiviä oli 100 ja koko tuo aika oltiin Keuruulla. Ku- vausten myötä ymmärrys yk- sittäisen ihmisen, perheiden ja sukujen sota-aikaiseen elä- mään syveni. Sota on arvaa- matonta elämää jatkuvassa pelossa ja epä tietoisuudessa.

Päätoimittaja
Tapio Paappanen

Sotamies Martti Hakalaa näytteli Taneli Mäkelä.

olkavarteen vihollisen suurhyök- käyksen aikana.

JR 61 siirrettiin vielä Äyräpään Vuosalmen taisteluihin samoin kuin JR 23, jonka vaiheista Tal- visota-elokuva kertoo.

Teksti: Tapio Paappanen

Lähde:

Pekka-Juhani Kuitto
Reissuja Uhtualta Summaan

Mitä oli olla etulinjassa?

”Miesten oli maattava tules- sa ja pakkasessa osin luhistuneissa taisteluhaudoissa matalana kuin letut pannun syvemyksissä. Kra- naattikuoppien ja taistelumetelin keskellä. Tykistö tuli ja panssari- vaunut olivat murskanneet edes- sä olleet piikkilankaesteet jo al- kuunsa. Huoltoyhteydet toimivat pimeän turvin jos silloinkaan. Tykkeitä oli vähän. Kirvesmäessä 12 kolmen tuuman ja 12 vähän

isompaa tykkiä, kranaatinheitin ja kullannarvoisia panssarintor- juntatykkeitä. Kranaateista oli huutava pula. Panssarivaunu- ja vastaan vain kasapanoksia ja polttopulloja!”

Vuoden 1940 puolella helmi- kuussa puna-armeija aloitti suur- hyökkäyksen. Sen seurauksena JR 61 vedettiin pois etulinjasta ja tilalle Kirvesmäkeen tuli JR 21. Se oli etulinjassa sodan loppuun asti. Alpo Reinikainen haavoittui

Huomionosoituksen saajat oikealta lukien: Riku Tenhunen, Otto Soini, Raimo Katajamäki, Kaj Niemitalo. Puheenjohtaja Hannu Piispanen (kesk.) ja varapuheenjohtaja Marko Vanninen (vas.).

Partiointia toiminta-alueella.

(Kuva: Undof-norsk)

Keski-Suomen Rauhanturvaajat 50 vuotta

Yhdistyksen 50 vuotisjuhlaa vietettiin ensimmäisen kerran yhdistyksen isännöimässä Suomen Rauhanturvaajaliiton kevätkokouksessa 25.5.2019. Varsinainen juhla pidettiin 19.10.2019 reilun 30 kriisinhallintaveteraanin ja puolison kera. Juhlaa vietettiin lämminhenkisesti tilaisuudessa ja yhdessä muisteltiin yhdistyksen toimintaa ja aktiviteetteja.

Perustaminen 1969

Keski-Suomen YK-veteraanien perustavan kokouksen koollekutsuja oli Paavo Mustonen. Kokous pidettiin Jyväskylässä ravintola Seurahuoneella 16.02.1969. Kokouksen puheenjohtajana toimi Paavo Mustonen ja sihteerinä kapteeni Jaakko Hurme. Perustavassa kokouksessa oli läsnä 54 YK:n rauhan-

turvaamistehtävissä palvellutta henkilöä Keski-Suomen läänin alueelta sekä Arto Salonen YK-veteraaniliiton edustajana.

Yhdistys hyväksyttiin yhdistysrekisteriin 18.06.1969 nimellä Keski-Suomen Sinibaretit ry, joka Suomen Sinibarettiliiton nimenmuutokseen liittyen muutettiin Keski-Suomen Rauhanturvaajat ry:ksi vuonna 2007. Perustamisvuonna jäsenmäärä oli 46. Vuosien varrella se on kasvanut vaihtelevasti olleen parhaimmillaan jo yli 300. Tällä hetkellä jäsenmäärä on pysynyt 300 maksavassa jäsenessä.

Puheenjohtajana on toiminut kaikkiaan 11 henkilöä. Tällä hetkellä kunniajäseniämme ovat Martti Jokihaara, Heikki Ronimus, Juhani Saikkonen ja Ari Majanen.

Edunvalvontaa, hyväntekeväisyyttä ja yhteistoimintaa

Vuonna 1976 alkanut etujärjestötoiminta on jäsenemme Martti Jokihaaran panoksesta tuottanut tulosta kaikkien Rauhanturvaajapalveluksessa olevien hyväksi. Esimerkiksi verotus ja lainsäädäntö uusittiin, joka on runkona vielä tänäkin päivänä, sekä saatiin palkkaus ajan tasalle. Libanoniin lähtijöille saatiin Martin ansiosta sirpaleliivit.

Yhdistys on vuosien saatossa tukenut Keski-Suomen Näkövammaisia, Jyväskylän Invalideja sekä olemme osallistuneet sotiemme veteraanien talkoisiin, keräyksiin ja tapahtumien järjestely- ja toteutustehtäviin 1980-luvulta lähtien. Yh-

distys on vastannut Puolustusvoimien valtakunnallisen paraatin rauhanturvaajien marssiosaston järjestelyistä 3 kertaa vuosina 1984, 2006 sekä 2015. Marssiosastossa on ollut reilut 30 rauhanturvaajaa useasta eri yhdistyksestä. Olemme osallistuneet useisiin Itäisen Maanpuolustusalueen paraateihin ja Keski-Suomessa järjestettyihin paraateihin ja maanpuolustustilaisuuksiin sekä liiton lipun kanssa lukuisiin lippulinnoihin.

Yhteistyö Keski-Suomen alue-toimiston (ent. K-S Sotilasläänin esikunta, ent. JKL Sotilasspiirin esikunta), Keski-Suomen varuskuntien sekä MPK ry:n kanssa on toiminut hyvin. Olemme olleet mukana Keski-Suomen Maanpuolustusjuhlan juhlatuomarijoukossa vuodesta 1988, josta lähtien olemme olleet

mukana alueellisissa maanpuolustusjuhlissa lippumme kanssa esittelemässä yhdistyksemme ja liiton toimintaa.

Kenraalin kiveen muistolaatta

Vuonna 1988 myönnettiin Nobelin rauhanpalkinto YK:n rauhanturvaajille. Järjestimme 29.5.2009 Viitasaaren Riippakuusentienellä ISÄNMAA-kivellä asekatkennän ja vuonna 1988 rauhanturvaajille myönnetyn Nobelin rauhanpalkinnon muistolaatan paljastustilaisuuden. Paikalla oli TV:n, radion ja lehdistön edustajia 40 rauhanturvaveteraanin lisäksi.

Keski-Suomen Rauhanturvaajat ry:n edustaja on ollut Suomen Rauhanturvaajaliiton (ent. Suomen Si-

nibarettiliitto) hallituksessa sen perustamisesta vuodesta 1969 lähtien.

Yhdistys on huolissa jäsenmäärän kehittymisestä, joka on ollut haastavaa viime vuosikymmenten aikana. Keski-Suomessa on lukuisia kriisinhallintaveteraaneja, joiden toivotaan liittyvän jäseneksi ja kehittävän jäsenlähtöistä toimintaa. Jäseneksi liittyminen ei tarkoita johtokuntatyöskentelyä.

*Teksti:
Hannu Piispanen
Henkikokuva:
Jukka Särkinen*

Suomen Leijona

Kaliiperi .22 LR

Valmistaja Valmet

Suunnitteluvuosi 1930

Valmistettiin eri malleina vuoteen 1971 saakka ja vielä sen jälkeen mallia Suomen Leijona Standard aina vuosina 1975-1979

Valmetin työntekijä Toivo Mänttari ampui tällaisella aseella vuoden 1939 MM-kisoissa pienoiskiväärin 40 laukauksen kilpailussa maailmanmestaruuden tuloksen ollessa täydet 400 pistettä.

Nostalgiaa pienoiskivääreistä. Suomen Leijona vuodelta 1930.

Aseet eivät vie yöunia

Keski-Suomen Asehistoriallisen seuran asenäyttely pidettiin Jämsässä syyskuussa.

- Teemamme, kaliiberi .22, kertoo laaja-alaisesta harrastuksesta. Pienoiskiväärin ja pienoispistoolin ovat kautta aikojen olleet ampumaharrastuksen aloittamisen välineinä. Ne ovat olleet hinnaltaan lähes kaikkien ulottuvilla ja tuoneet harrastuksen iloa laajalle joukolla ihmisistä, kertoi näyttelyn taustajärjestelyjä tehnyt Timo Hietajärvi.

Keski-Suomen Asehistoriallinen seura on ase- ja puukokeraailijoiden yhdysside. Seura edistää aseiden ja puukokien ja niihin kuuluvien tarvikkeiden historiallista ja teknistä tutkimusta sekä niihin liittyvien kulttuuriarvojen säilymistä Suomessa. Seuran jäsenet haluavat vaalia mainitun esineistön säilymistä alkuperäisessä asussaan. Näyttelyssä esillä olleet aseet olivat kaikki viimeisen päälle siistis-

sä kunnossa. Sormenjälkiä niistä ei löytynyt.

Urheiluammunnan harrastaja voi tehdä aidon aikamatkan meidän takavuosien huippuampujien maailmaan pysähtymällä kuuluisan Valmet Leijona –pienoiskiväärin kohdalla. Mieleen nousee maalimannestarien Toivo Mänttärin, Vilho Ylösen ja Pauli Aapeli Janhosen huippusuoritukset ko. aseella. Leijonalla kilpailtiin vielä varsin hyvin tuloksin 1980-luvun alussa kunnes keskieuropalainen merkki syrjäytti Leijonan lopullisesti.

Metsästysharrastus asenäyttelyn välineiden kautta vie katsojan aina 1800-luvulle, jolloin kyläseppä taikoivat aseita, suunnittelivat niihin laukaisukoneistoja ja tähtäimien virityksiä. Näitä välineitä käytettiin päivittäisten peruselintarvikkeiden hankintaan. Lintuja, mahdollisesti jäniksiä yms. tarvittiin perheiden ruokapöytään. Metsästysharrasta-

jien lukumäärä menee heittämällä urheiluampujien määrän ohi, joten kyse on hyvin laajasta harrastajajoukosta.

Kaikille näille harrastajille on ominaista, että aseita käsitellään huolellisesti ja oikein. Niillä ei leikitä eikä niillä kehitetä show-esityksiä. Sukupolvesta toiseen nämä turvallisen asekäsitteilyn säännöt etenevät. Asetta ei koskaan mennä käsittelemään ilman omistajan lupaa, samoin sillä ei osoitella ketään ihmistä ja ennen varsinaista ampu-matapahtumaa, varmistutaan siitä, että piipussa ei ole patruunaa ennen kuin kisatilanne tai metsästystilanne sitä edellyttää.

*Teksti: Tapio Paappanen
Kuvat: Tapio Paappanen
KSA:n 50 v historioteos*

Maisemaa Tulemajoen varrelta.

Myös U-asema kesti

Karjalan kannas taistelupaikoinen tuli tutuksi viime syyskuun alussa tehdyn reservipiirin sotahistoriallisen retken myötä. Valkeasaaren aukeilta alkanut ja Tallin ja Ihantalan tietämiin pysäytetty puna-armeijan massahyökkäys torjuttiin myös muualla. Laatokan Karjalassa piti puolestaan U-asemaksi nimetty rintamalinja, jossa niinikään ratkottiin kesän 1944 perääntymisvaiheen jälkeen Suomen kohtalon kysymyksiä.

U-asemahan oli linnuntietä noin 60 kilometrin mittainen, Pitkärannan Nietjärven ja Loimolanjärven välinen linja, jonka varren merkit-

tävimmät vesistöt olivat Jyskjärvi ja Uuksunjärvi. Linjan merkittävimmät taistelut käytiin Nietjärven ja Loimolanjärven maastoissa. Viimemainittu lähellä Kollaata, joten siellä kesti myös jatkosodan ratkaisuihin.

Reservipiirin veteraani- ja perinnetoimikunta puuhaa tulevalle kesälle matkaa tutustumaan U-aseman keskeisiin taistelupaikkoihin. Esitettyjen toiveiden mukaan retken ajankohta olisi **elo-syyskuussa** a tukikohtana Sortavalan kaupunki, josta voitaisiin retkeillä U-aseman lisäksi vaikkapa Kolatselkään Tulemajoen maisemiin tai Laato-

kan lounaispuolen tietä toteamaan maineikkaiden Lahdenpohjan Huuhamäen kasarmien nykykunto. Kasarmi ympäristöineen toimi keskeisenä paikkana ennen sotia filmatuissa sotilasfarsseissa.

Muut retkikohteet ovat vielä tarkemmin nimeämättä, koska tieyhdytykset ovat vielä tutkimatta. Retken kokonaisuohjelma esitellään Keski-Suomen Maanpuolustajan seuraavassa numerossa.

Pertti Rahikainen

JRU RUUTU

Hyvää joulun odotusta reserviupseerit ja maanpuolustusväki

Jouluaaton kunniavartioiden jälkeen on maanpuolustusvuosi 2019 uuden vuoden vastaanottoa vaille päätöksessään. Samaan hetkeen päättynyt myös allekirjoittaneen puheenjohtajuus Jyväskylän Reserviupseereissa. Takana on viisi vuotta vastuutehtävissä yhdessä Suomen suurimmista yhdistyksistä. Matkaan on mahtunut monenlaista tehtävää ja tapahtumaa – osa juhlaillan, osa vähän isompia ja hikiä. Olen saanut tutustua monen jäsenemme sekä yhteistyökumppaniin, kiitos näistä mahdollisuuksista.

Usein on uuden haasteellisen tehtävän edessä tullut mietinnän paikka – kuinka tästä selviän? Tämän kirjoituksen kautta haluan kiittää kaikkia teitä, jotka olette olleet tukenani ja turvani näiden vastuun vuosien ajan. Ilman teitä moni asia olisi jäänyt vajavaiseksi tai joskus jopa toteutumatta. Tuellanne olen tehtävistäni selviytynyt. Erityinen kiitos lähimmille luottopuoleille, hallitukseni jäsenille, sekä illasta ja tapahtumasta toiseen toimiville ammattilaisille, talkoolaisille ja kunniavartiupseereille. Kiitos myös teille arvoisat yhteistyökumppanit.

Kun viisi vuotta sitten aloitin, oli yhdistyksellä haasteita talouden tasapainottamisessa. Yhdessä onnistuimme kääntämään tulokset positiivisiksi ja lisäämään kassavaroja toamme miltei puolella. Kuluvana vuonna kertynyt hyvä on vapautettu asehankintoihin ja jäsenistön toimintaan. Yhdessä olemme kehittäneet toimintatapojamme ja pyrkineet pysymään ajan hermolla, huomat samalla kuinka haastavaa on kilpailu jäseniemme vapaa-ajasta. Monella on edessä elämän ruuhkavuodet ja monet ovat jo aktiivisimman osansa toiminnalle antaneet. Edelleen teitä kaikkia tarvitaan, meidän nuorisojäseniämme ja nuorisoa unohtamatta.

Uusi puheenjohtaja

Yhdistyksemme syyskokous valitsi uudeksi puheenjohtajaksi kaudelle 2020 reservin kapteeni Janne Jukaraisen. Varapuheenjohtajiksi valituina Jannea tukevat allekirjoittanut sekä 2. varapuheenjohtajana Jarmo Siltanen. Hallituksen jäseniksi kaudelle 2020 syyskokous valitsi seuraavat reserviupseerit: Santeri Heinonen, Oskari Kettinen, Arttu Takala, Anssi Matilainen, Aki Impola, Pekka Tamminen, Saku

Liehu, Kimmo Kaipia ja Mikko Laitinen. Toivotan onnea ja menestystä sekä Jannelle puheenjohtajan tehtävään että hallituksen jäsenille hallitustyöskentelyyn. Voitte luottaa tukeen yhteisissä haasteissamme. Jannen tunteiden olen varma, että yhdistyksessä palava liekki saa uutta voimaa loistolleen.

Syyskokous käsitteli ja hyväksyi hallituksen esityksen yhdistyksen sääntöjen uudistamisesta. Sääntöjen uudistus merkitsee niiden ajanmukaistamisen sisältäen erityisesti uusia mahdollisuuksia nykyaikaisen viestintäkeinojen hyödyntämiseen mm. kokouskutsuihin, joustavuutta vuosikokouksien ja toiminnantarkastuksien aikatauluihin sekä henkilövalintoihin. Säännöt ovat sääntöjen mukaisella hyväksyntäkerroksella liitossa ja astuvat virallisesti voimaan ensi vuoden aikana. Tässä yhteydessä muistutan jälleen jäseniämme päivittämään yhteystietonsa jäsenrekisteriin. Linkin jäsenrekisteriin löydät tältä sivulta: <https://www.rul.fi/reserviupseeriliitto/jasenrekisteri/> Ole aktiivinen, päivitä yhteystietosi ja varmista tiedonsaantisi.

Vielä kerran nöyrä kiitokseni luottamuksestanne kuluneiden

vuosien ajalta. Tunnen olleen etuoikeutettu saadessani tehdä yhteistyötä kanssanne. Nyt pyydän tukeanne uudelle puheenjohtajalle ja hallitukselle työssään yhdistyksen toiminnan kehittämisessä seuraavalle tasolle. Me tapaamme vielä uusissa merkeissä.

Rauhaa Joulua ja Menestyksestä uutta vuotta 2020!

*Mika Pakkanen
Jyväskylän Reserviupseerit*

Järjestöliiput esillä Turun liittokokoustapahtumassa.

Liittokokouksesta terveisiä

Reserviläisliiton liittokokoustaapahtuma "Aurajoen varrella" järjestettiin Turussa 16.-17.11.2019. Suurtapahtumaan osallistui kaikkiaan viisi maanpuolustusjärjestöä. Tällainen viiden järjestön yhteisponnistus järjestetään joka kolmas vuosi.

Turun tapahtuma oli erinomainen vapaaehtoisen maanpuolustuksen voimannäyttö. Tapahtumaan osallistui viitisen sataa maanpuolustajaa eri puolilta Suomea. Lauantai oli liittokokouspäivä, joka huipentui yhteiseen iltajuhlaan. Sunnuntai käynnistyi Turun 720 vuotta vanhassa Tuomiokirkossa järjestetyllä juhla Jumalan palveluksella, jonka jälkeen järjestöjen yhteinen lippulinna marssi teeman mukaan Aurajoen varrella. Viikonloppu päättyi Turun vanhalla VPK:n talolla järjestettyyn Maanpuolustusjuhlaan. Suosittelemme kaikille yhdistyksille edustajien lähettämistä seuraaviin liittokokouksiin, tapahtuma on erinomainen tilaisuus verkostoitumiseen sekä toimivien käytäntöjen omaksumiseen.

Liittohallitus uusiutui

Tulevana vuonna liittohallitukseen kuuluu kaksikymmentä seitsemän jäsentä, joista ennätysmääräisesti kuusi on naisia. Keski-Suomen edustajaksi liittohallitukseen valittiin Keski-Suomen reserviläispiirin puheenjohtaja Perttu Hietanen.

Liittokokoustaapahtumassa esiteltiin laajasti sekä Reserviläisliiton että Reserviläisurheiluliiton painopistealueita vuodelle 2020. Kokonaisudet löytyvät liittojen toimintasuunnitelmista. Seuraavassa joitakin painopiste nostoja tulevalle vuodelle:

Turvallisuuspoliittinen kilpailu – Turpo
Tärkein yksittäinen painopiste on valtakunnallinen lukiolaisille tarkoitettu turvallisuuspoliittinen kilpailu, joka on saanut nimen Turpo. Reserviläisliitto käynnistää yhdessä Suomen reserviupseeriliiton kanssa turvallisuuspoliittisen kilpailutoiminnan. Tavoitteena on innostaa nuoria perehtymään turvallisuuspolitiikkaan, maanpuo-

lustukseen, Puolustusvoimiin sekä yleiseen varautumiseen liittyviin kysymyksiin. Hankkeen ohjausryhmässä ovat mukana reserviläisjärjestöjen lisäksi Kadettikunta ry sekä Historian ja yhteiskuntaopin opettajien liitto HYOL ry.

Kilpailu on pilotoitu Uudellamaalla ja hyviin kokemuksiin perustuen se laajenee valtakunnalliseksi lukio kilpailuksi vuonna 2020. Reserviläisyhdistysten tehtävänä on kontaktoida ja saada paikakuntansa lukiot mukaan kilpailuun.

Liiton viestintä kehittyä ja toiminta digitalisoituu

Reserviläisliitossa on tunnustettu tarve viestinnän kehittämiseen. Viestintä on nykyisin aiempaa monikanavaisempaa ja tätä varten liittoon on palkattu uusi viestintäosaaja. Tehtävään on valittu Antti Pyntäri, joka aloittaa tehtävässään vuoden 2020 alusta.

Myös verkkosivu uudistus etenee. Ensi kevään aikana reserviläispiireille ja yhdistyksille valmistuu uusi verkkosivupohja, jonne yhdistysten on itse siirrettävä tiedot nykyiseltä sivu pohjalta. Alustavien tietojen mukaan nykyiset liiton pohjalta rakennetut verkkosivut poistuvat käytöstä kesällä 2020.

Reserviläisurheiluliitolla juhluvuosi

Reserviläisurheiluliitto viettää 50-vuotis juhluvuottaan 2020. Vuoden aikana Resul jalkautuu maakuntiin järjestämällä Road Shown, joka esittelee Resulin lajikirjon ja kilpailutapahtumia. Keski-Suomeen kiertue jalkautuu näillä näkymin 18.-19.9.2020. Tapahtuman organisoivat reservipiirin yhteinen kenttäkelpoisuustoimikunta.

*Teksti ja kuva:
Perttu Hietanen*

Canon
Business Center JKL

TUPASWILLA
PAREMMAN OLOIN PERINNEKYLÄ

Kokoukset, juhlat ja ohjelmapalvelut
Maailman suurin savusauna
Zil, KraZ ja NASU –safarit upeilla reiteillä
Ränssintie 5, 41370 Kuusa, Laukaa
tupaswill.fi 020 7 410 100

– Vakaasti väylällä –

Asemakatu 4 a
40100 JYVÄSKYLÄ
(014) 411 0000
mikael.juujarvi@lakiluotsit.fi

Lindab[®]
Yksinkertaistamme rakentamista

Espoo | Jyväskylä | p. 020 785 1010 | www.lindab.fi

RDVELHO creating
an intelligent
world

LÄHITAPIOLA
KESKI-SUOMI

Viherlandia
www.viherlandia.fi

SATA-PIRKAN PAINOTALO OY
PIRKANMAAN LEHTIPAINO OY

www.sata-pirkanpainotalo.fi

Keski-Suomen maanpuolustusnaisille kolmas sija piirien kannustuskisassa

Maanpuolustusnaisten Liiton syysliittokokouksen päätteeksi julkistettiin vuoden pituisen piirien välisen kannustuskisan tulokset. Kannustuskisassa kilvoiteltiin keräämällä toimintapisteitä piirien toimintaan kuuluvilla kymmenellä osa-alueella. Tarjolla oli yhteensä 30 toimintapistettä, joita sai kerrytettyä piirin vastuulla olevan järjestökoulutuksen järjestämisestä, jäsenrekisterin käyttäjätunnusten ja yhteisen tietopankin käyttely ja ajan tasalla olevat käyttäjätunnukset. Piirien kannustuskisassa alueella toimivilla maanpuolustusnaisten paikallisyhdistyksillä on tärkeä rooli, sillä pistesaldoa kartutettiin myös yhdistysten jäsenmaksujen suorittamisella määräaikaan mennessä ja Kimpassa –liikun-

takampanjaan osallistumisella. Molemmat näistä ovat toimintoja, jossa piirin rooli on koordinoita alueensa yhdistyksiä ja kannustaa oikea-aikaiseen toimintaan.

Keski-Suomen piiri sijoittui kannustuskilpailussa kolmanneksi 28 pisteellä.

Teksti:
Leena Hietala

Piirien aktivointikisan voittajat kunniakirjojen kanssa. Oikealta voittaja Etelä-Savo (Anu Metsäkallio), toinen sija Helsingin seutu (Pirjo Heiskanen) ja kolmanneksi sijoittunut Keski-Suomen piiri (Leena Hietala) sekä 1 vpj. Satu Virtanen (kesk.) ja pj. Mervi Liimatainen (oik.)

Helena Harska (vas.) ja Kaarina Suhonen suunnittelemassa tulevaa.

Nasta Vinka 2020 suunnittelussa

NASTA-harjoitukset ovat Naisten Valmiusliiton organisoimia, valtakunnallisia naisille kohdennettuja valmiusharjoituksia. Seuraava Keski-Suomessa pidettävä NASTA Vinka2020-harjoitus järjestetään Tikkakoskella Ilmasotakoululla elokuun lopulla 2020. Harjoituksen johtajana toimii Helena Harska ja varajohtajana Anne-Marie Pelkonen. Edellisen kerran Tikkakoskella on järjestetty NASTA-harjoitus syksyllä 2015.

Varautumista poikkeustilanteisiin

Vinka-harjoituksen johtoryhmä kokoontui marraskuun lopulla. Suunnittelu on jo hyvässä vauhdissa ja organisaation naiset innostuneita tulevasta haasteesta. Paikalla oli myös Naisten Valmiusliiton pääsihteeri Kaarina Suhonen.

”Valmiusliiton toiminta ei ole sotilaallista, vaan tarkoituksena on antaa taitoa toimia kaikenlaisissa arjen häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa. Esimerkiksi NASTA-harjoituksessa ei opeteta käyttämään aseita, mutta voidaan opettaa, miten kohdata räjähteitä tai aseita ja miten ne on mahdollista tehdä vaarattomaksi”, Suhonen selvittää.

”Harjoituksissa ei ole armeijasta tuttuja sulkeisharjoituksia, mutta naiset voivat tutustua samalla myös varuskunnan arkeen ja yksi harjoituksiin olennaisena osana kuuluva harjoitus on muodossa liikkuminen. Se on turvallinen tapa siirtää suuria ryhmiä, mutta se ei tee toiminnasta sinänsä sotilaallista”, Suhonen kertoo.

Tikkakoski on Suhoselle tuttu paikka.

”Olin kutsuvieraana Syyslento 2015-harjoituksessa ja osallistunut monille eri kursseille, joita alueella on pidetty. Harjoitusten järjestäminen eri varuskunnissa on myös rikkaus, joka mahdollistaa toimintaympäristön (maa-, meri- ja ilmavoimat) mahdollisuuksien hyödyntämisen kurssien valinnassa”, Suhonen kertoo.

Varsinkin nuoria naisia halutaan innostaa osallistumaan kursseille. ”Osa kurssilaisista haluaa tietää samalla mitä on vapaaehtoinen maanpuolustus ja nähdä samalla varuskunnan toimintaa, jos miettii mahdollista asepalvelusta.”, Suhonen mainitsee.

NASTAA tekemistä naisille

Harjoituksen johtaja Helena Harska on sitoutunut siihen, että harjoituksesta tulee osallistujille upea kokemus. Johdettavana on iso organisaatio, jossa jokaisella on oma roolinsa. Harska pitää vankasti kaikki langat käsissään.

”Meillä on erinomaiset Naisten Valmiusliiton laatimat NASTA-harjoitusohjeet. Niitä noudattamalla ja pätevien päälliköiden ja heidän tiimiensä kanssa yhteistyössä ”langoista saa neulottua” hyvän harjoituksen ja yöunetkaan eivät kärsi.”, Harska sanoo.

Harjoituksen nimi Vinka on tuttu Tikkakoskelaisille, mutta ei välttämättä laajemmin.

”Kun nimeä mietittiin, oli ajatuksena löytää nimi, joka kuvaa Keski-Suomessa järjestettävää

NASTA-harjoitusta. Mikäpä paremmin kuvaisi NASTA-harjoitusta Ilmasotakoulussa Jyväskylän varuskunnassa Tikkakoskella, kuin suomalaisvalmisteinen alkeiskoulukone Valmet Vinka. Siitä nimi VINKA 2020.”, Harska kertoo nimen taustasta.

Harjoituksen johtaja ei ehdi itse seuraamaan kursseja kovinkaan paljon, mutta kehottaa kaikkia tutustumaan tarjontaan.

”Kaikki 10 kurssia ovat todella mielenkiintoisia, mutta jos osallistuisin tähän harjoitukseen kurssilaisena ja yksi pitäisi valita, se olisi Drone-kurssi.”, Harska pohtii.

Drone-kurssia ei ole aiemmin harjoituksissa ollut ja se tuleekin varmasti herättämään kiinnostusta myös osallistujissa.

Lisätietoa harjoituksista löytyy sivuilta:

www.naistenvalmiusliitto.fi.

Teksti ja kuva:
Eeva-Kaisa Rouhiainen

Seija Asunto (vas.), Tarja Maukonen, Helena Harska, Lea Saarikoski, Kaija Koponen ja Pirjo Kunnari syyskokousiltana palkitsemisen jälkeen.

NVL:n K-S alueneuvottelukunnan syyskokouksesta

Naisten Valmiusliiton Keski-Suomen alueneuvottelukunnan syyskokous pidettiin 18.11.2019 Veteraanitalolla Jyväskylässä. Kokouksen alussa oli mitalijuhlaa ja täytekakkukahveja. Maanpuolustuskoulutusyhdistys oli myöntänyt tunnustuksena vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen hyväksi tehdystä työstä Kaija Koposelle ja Pirjo Kunnarille hopeiset ansiomitalit.

Lea Saarikoskelle ojennettiin kiitokseksi vuosien veteraanityöstä Lottapatsasmitali.

Teksti: Kaija Koponen

Kunniamerkkejä

Maanpuolustusnaisten Liitto ry luovutti Aura-joen varrella syysliittokokouksen yhteydessä hopeisen ansiomerkkin Tarja Maukoselle, Ää-neseudun Maanpuolustusnaiset.

Itsenäisyyspäivänä myönnettiin Reserviupseeriliiton pronssinen ansiomitali Eila Keinoselle. Eila on valittu 1.1.2020 MPK:n Ilmapuolustuspiirin kurssisihteeriksi.

MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS
FÖRSVARSBILDNINGSFÖRENINGEN

HÄMEEN MAANPUOLUSTUSPIIRIN TIKKAKOSKEN KOULUTUSPAIKKA

Ilmoittaudu kursseillemme osoitteessa www.mpk.fi
Koulutuspäällikkö Aarne Markko, puh. 040 094 4728; aarne.markko@mpk.fi
Koulutuspäällikkö Ahti Piikki, puh. 040 561 5774; ahti.piikki@mpk.fi
Koulutuspäällikkö Veikko Valli; veikko.valli@mpk.fi

TIKKAKOSKEN KOULUTUSPAIKAN KURSSITARJONTA ALKUVUODESTA 2020

Alla on osa Tikkakosken Koulutuspaikan kurssitarjottimesta. Parhaiten pääset tutustumaan kursseihin osoitteessa www.mpk.fi - **Koulutuskalenteri - Valitse yksikkö -kohdasta Tikkakoski - Hae**. Nyt näet näkymässä Tikkakosken koulutuspaikan kurssit, joita klikkaamalla pääset ko kurssin etusivulle, sisältöön ja lisätietoihin. Sivuja päivitetään jatkuvasti. Kurssien ajankohdat alla ovat osittain avoinna ja suunnitelmallisia joten **tarkista tarkka ajankohta sivuiltamme kyseisen kurssin kohdalta**. Kyetäksesi ilmoittautumaan kurssille, Sinun on ensimmäisen kerran kirjaututtava MPK:n tietojärjestelmään ja luotava itsellesi käyttäjätunnukset. Kurseille ilmoittautuminen on mahdollista ainoastaan niille henkilöille, jotka ovat luoneet itselleen käyttäjätunnuksen.

Huomio puolustusvoimien tilaamasta koulutuksesta!

Puolustusvoimien MPK:lta tilaama koulutus on aina sotilaallista koulutusta. Keski-Suomen aluetoimisto (KSALTSTO) kutsuu reserviläiset vapaaehtoiseen harjoitukseen (VEH) puolustusvoimien tilaamille kursseille lähettämällä veh-kutsun ja MPK:n kurssitiedotteen. Reserviläinen, joka et ole saanut veh-kutsua ao kurssille, mutta tunnet mielenkiintoa kurssia kohtaan ja tunnet kuuluvasi kohdejoukkoon, voit ilmoittaa kurssihalukkuutesi ilmoittautumalla kurssille MPK:n tietojärjestelmässä (THJ). Tämän jälkeen MPK esittää sinua kurssin tilanneelle puolustusvoimien yksikölle kutsuttavaksi kurssille. Kyseinen puolustusvoimien yksikkö tekee päätöksen valinnastasi. Mikäli sinut hyväksytään kurssille, saat siitä KSALTSTO:n lähettämän veh-kutsun ja kurssitiedotteen, et muuta ilmoitusta.

HUOM 1: Mikäli ilmoitat KSALTSTO:lle tulevsi kurssille (=ilmoitat tulosi veh-kutsun B-osalla), muuta vahvistusta tai ilmoitusta et saa.
HUOM 2: Korvaavat kh-vuorokaudet saat sotilaallista valmiutta palvelevilta kursseilta vain silloin kun olet itse kirjautunut kurssille MPK:n tietojärjestelmässä ns. pysyvästi käyttäjänä.

KURSSIN AJANKOHTA	KURSSI	PAIKKA
11.1.- 12.1.2020	Kieltenopiskelijoiden ryhmäytymiskurssi	Tikkakoski
18.1.2020	Hygieniapassi-kurssi	Tikkakoski
18.1.2020	TIKOPA suunnittelu 1/2020	Tikkakoski
25.1.2020	Henkilösuokauskurssi	Tikkakoski
26.1.2020	Tammisunnuntain kansalaisjuhlan tuki	Jyväskylä
8.2.-9.2.2020	Snow Survival-opiskelijan selviytymiskurssi	Jyväskylä
20.2.-21.2.2020	Lumiolio nuorten talvikurssi	Joutsa
13.3.2020	Talvisodan päättymisen muistotilaisuus	Jyväskylä
13.3.-15.3.2020	Sissiradistikurssi	Tikkakoski
27.3.-29.3.2020	Jaak Kärnerin muistokilpailu Virossa	Viljandi
4.4.-5.4.2020	Virka-apukurssi	Tikkakoski
25.4.2020	Komendantin Cup 1/2020	Tikkakoski

Aarne Markko valmiuspäälliköksi

MPK:n hallitus päätti 12.12.2019 kokouksessaan uusien valmiuspäälliköiden palkkaamisesta. Valmiuspäälliköiden tehtäviä haki yhteensä 148 henkilöä. Tästä joukosta päätettiin valita valmiuspäälliköiksi yhdeksän eritaustaista kokenutta ammattilaista. Puolet valituista on evp-sotilaita ja puolet reserviläisiä – puolet MPK:n nykyisiä työntekijöitä ja puolet uusia motivoituneita ammattilaisia. Uudet valmiuspäälliköt aloittavat tehtävissään tammikuun alussa 2020.

– On tärkeää, että valmiuspäälliköiksi valikoitui iso joukko erilaisia henkilöitä: reserviläisiä, evp-sotilaita, miehiä, naisia, nuoria ja kokeneempia. MPK:n nykyisten työntekijöiden myötä säilyy tieto MPK:n toimintatavoista ja uudet henkilöt tuovat aina mukanaan uusia ajatuksia ja ideoita, kertoo MPK:n toiminnanjohtaja Pertti Laatikainen.

Valmiuspäälliköiden tehtävänä on kehittää maanpuolustus- ja puolustushaapirien valmiutta. Työnkuvan keskeisimpinä osa-alueina on koulutus, vapaaehtoisten rekrytointi sekä valmius- ja uravallisuussuunnittelu.

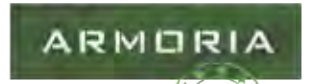
Kuva: Eila Keinonen

Veteraanilounas 11.12.2019 Tikkakoskella perinteiseen tapaan.

TÄHTÄÄPÄ TÄNNEPÄIN.

Aseet, ampumatarvikkeet ja
armeijavarusteet palvelevista
erikoisliikkeistämme:

Armoria Jyväskylä
p. 020 729 9850

Armoria Tampere
Teiskontie 20
p. 020 729 9857

Armoria Kuopio
Tulliportink. 27
p. 020 729 9852

SISÄAMPUMARATA - ELÄMYSPALVELUT
KURSSIT JA KOULUTUS - ASEÄILYTYKSI - LEASING

ARMORIA TRAINING CENTRE

Varikkotie 160, Vaajakoski - p. 020 7299 854 - atc.armoria.fi

AVOINNA:
ti-pe 10-17
la 10-14

MYYTÄVÄNÄ PUOLUSTUSVOIMIEN
KÄYTÖSTÄ POISTAMAA JA
HYLKÄÄMÄÄ MATERIAALIA

Sorastajantie 1 A
40320 JYVÄSKYLÄ
p. 040 315 7666

Harvialantie 2
13210 HÄMEENLINNA
p. 040 315 7777

Alasintie 3-7 B 11
90400 OULU
p. 040 315 7888

www.sa-kauppa.fi

www.huutokaupat.com/puolustusvoimat

seltimil
tietoliikennepalvelut

• VALOKUITUYHTEYDET • KONESALIPALVELUT
www.seltimil.fi - Pertti Salmijärvi - p. 050 591 9305

Tähtipalvelut
Lauttaanaho
040-7448324
tahti.palvelut@pp.inet.fi

- Tilausajot 20-50 hlö busseilla
- Matkapaketit ryhmille
- Viron kylpylä- ym. matkat
- KATSO MATKOISTA
- www.lauttaanaho.com
- Tavarakuljetukset
umpikuorma- autolla, jossa
perälautanostin.

VERHOOMO

- 040-7268951/ Taina
- taina.verhoomo@hotmail.com
- Ajoneuvoverhoilu
- Huonekaluverhoilu
- Kankaat ja tarvikkeet

PAKKASMATKAT TENERIFFALLE

PITKÄ: 3.1. (29 pv) Hot Dragos ap H: **1965€**

3.1./17.1. (15pv) Hot Dragos ap H: **1270€**

Sis. kuljetukset Laukaa-Jyväskylä-Hki, lennot
Hel-TFS-Hel, kenttäkuljetukset kohteessa,
opaspalvelut, majoitus 2-hh:ssa, aamiaiset.

mj: www.matkamainio.fi
Lisätietoja: Tuija 040/744 8324

“SAVOTTA

www.savotta.fi

URTTI &
TOIVIAINEN
ASIANAJOTOIMISTO

• kiinteistöoikeus
• riitojen ratkaisu • työoikeus

www.urtti.fi | 0400 565 361

Tapio
PAAPPANEN Ky

Valokuvaaja
ARPS
Puhelin 0400 626 695

Taksikyydit ja tilausajot tarpeesi mukaan aina
50-paikkaiseen linja-autoon asti.
Myös pyörätuoli- ja parikuljetukset.

www.jousmaki.fi

 KESKIMAA
 Keskisuomalainen Oyj

INNOHOUSE
 HENKILÖSTÖPALVELUT
www.innohouse.fi
 FORCIT
 DEFENCE

Nammo
www.nammo.com

HARVIA

Lähellä ihmistä

KEURUU • KONNEVESI • KANNONKOSKI
 KYYJÄRVI • LÄNNEVESI • HANNULA

Tervetuloa asioimaan!

www.poppankki.fi

Metsä
 VAPPO

Jotta kaupassa
 olisi kiva käydä.

 Ihanaa tulla
 kotiin.

www.kaluste10.fi

**HIKOILE,
 HYMYILE,
 HULLAANNU!**
 MAKUNAUTINTOJA
 monipuolinen ravintolamaailma

 TANSSIT NELJÄNÄ ILTANA VIIKOSSA
 sekä Apollo Barissa karaokea

PEURUNKA.FI
PEURUNGANTIE 85, LAUKAA

POLSKI KYLPYLÄSSÄ
 aina majoituksen yhteydessä

 LÄHELLÄ
 vain 25 min. Jyväskylästä!

Peurunka

Asento.
 Hyvää arkea ja juhlaa!
 Lepo.

Reserviläisen kumppani pankki- ja vakuutusasioissa on OP.
 Varaa aika op.fi tai p 0100 0500 (pvm/mpm) ma-pe 8-19.
 Kohdataan! op.fi/keski-suomi

 OP Keski-Suomi
 AGCO SUOMI
 VALTRA
VALTRA-JÄLLEENMYYJÄSI
 AGCO Suomi Oy, agcosuomi.fi

 VALTTORI
OSAA HUOLLON JA OSAT
 Jyväskylä – Suolahti – Pieksämäki – Tampere – Viitasaari – Vantaa

 KEULINK Keulink palvelee yrityksen
 kaikissa vaiheissa

Palveluksessasi: Jukka, Ritva ja Leila
 eCenter (3. kerros)
 Keskusaukio 3, 42700 KEURUU
www.keulink.fi

Ota yhteyttä!
 0400 342 915

Nordea

Ajat muuttuvat. Helpommiksi.

Lataa tunnustelukusovellus puhelimeesi, niin avaimet pankkipal-
 veluihin kulkevat kätevästi mukana kesän riennoissa.

 Lue lisää nordea.fi/tunnustelukusovellus.

NORDEA.FI
 Nordea Bank AB (publ), Suomen sivuliike, Nordea Bank AB (publ), Ruotsi

Taipaleen 1617 Tila

Juhlat ja kokoukset maalaismaisemassa
 Luonnonmukaisesti kasvatettua naudanlihaa
 Majoitusta rauhallisissa rantamökeissä ja piha-aitoissa
taipaleen.luomutila@nic.fi www.taipaleentila.com 014 856 316

Palveleva automaatiokaupan ammattilainen

HORMEL

 Puh. (014) 338 8900, www.hormel.fi, e-mail: hormel@hormel.fi
**Yritys
 kehitys**
www.yrityskehitys.com
 KOTIMAINEN
TJ-Katsastus.fi

Leppävesi
 Hallaperäntie 8
 p. 010 327 1350
 avoinna:
 ma - pe 9.00 - 17.00
 la 10.00 - 14.00

Jämsä
 Pietiläntie 8
 p. 010 327 1355
 avoinna:
 ma - pe 8.00 - 16.30

Muurame
 Setäläntie 3C
 p. 010 327 1357
 avoinna:
 ma - pe 9.00 - 18.00
 la 10.00 - 14.00

24/7 autopesu Muuramessa
 MYÖS SUURTEN PAKETTIAUTOJEN PESUT

Kameravalvonta Hälytyspalvelut

Kiinteistön etäkäyttö Call Center

K2 TURVAPALVELUT

www.k2turvapalvelut.fi
010 524 8300 (8,4 snt/min)

Palvelukeskus

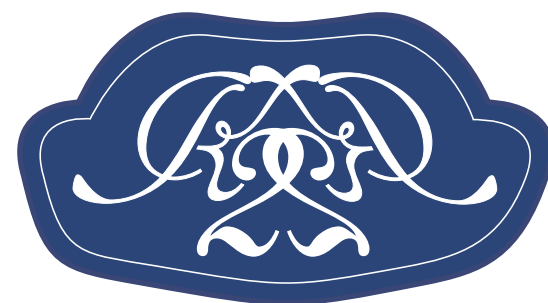
Grafitatu ALASINKATU 1-3
40320 JYVÄSKYLÄ
P. 010 328 2880
www.grafitatu.fi

Digipaino • Offsetpaino • Repropalvelut

"Kun haluat painoapua tarvitset Grafitatua!"

**KESKI-SUOMEN
KAUPPAKAMARI**

INFONIA®

KAKKONEN-YHTIÖT

UHY TietoAkseli

Tulevaisuuden tilitoimisto

www.tietoakseli.fi

isoweli

VRP
HYVÄN RAKENTAJA

movya

MIKÄ ON SINUN TARINASI?

Tarinasi takana – Movya!

Tarjoamme asiakkaan brändin analyysistä ja todellisen palvelutarpeen selvittämisestä lähtevää digitaalista palvelumuotoilua sekä markkinointi- viestinnän strategista suunnittelua.

www.movya.fi

eners.fi

KIINTEISTÖJEN YLLÄPIDON AMMATTILAINEN

MULTIMEK

Midare

Kokonaisvaltainen ICT-ratkaisujen palvelutalo

MIDARELTA MYÖS METSÄSTYSTUOTTEET: mm. Tracker-pannat ja valjaat sekä yhteydet yhdellä käynnillä.

Kysy myös vaihto-
hyvitys!

Ahjokatu 12, Jyväskylä
Puh. 020 792 4400, www.midare.fi

L&T
LASSILA & TIKANOJA OY

PEAB

RT Rakennusteollisuus

Talonrakennus • Rakennustuoteteollisuus • Infra • Talotekniikkateollisuus
• LVI-tekniinen urakointi • Pinta • www.rakennusteollisuus.fi

allaway
Aisti kotisi puhtaus

TOYOTA O.K. AUTO OY

www.okauto.fi • www.toyota.fi
• www.vaihtoautot.net

SILENTA®

vitreo
Puistojen ja arvokohteiden kalustaja

Kauppakatu 14 40100 Jyväskylä www.vitreo.fi office@vitreo.fi

"Puheenjohtaja - ehdotan Paviljonkia."

Koe erimakuiset kokoukset!

PAVILJONKI
JYVÄSKYLÄ

YIT yit.fi/asunnot

Uusi koti, hyvä sijainti.
Mukava elämä vakiona.

KOTEJA JÄRJELLÄ JA TUNTEELLA

YIT Asuntomyynti, Jyväskylä, p. 050 397 8907

Kilpailijat yhteiskuvassa, lumipukujen lisäksi käytössä oli malli Cajander.

Keski-Suomen Reservipiirit kiittävät veteraaneja, kilpailijoita ja järjestäjiä sekä erityisesti muistokilpailuidean isää Timo Hämäläistä.

Kivääriammuntaa avotähtäimin Talvisodan hengessä Keuruulla

Keski-Suomen Reservipiirien ampumatoimikunta järjesti muistokilpailun Talvisodan 80 v syntymispäivänä 30.11.2019 Keuruun ampumaurheilukeskuksessa. Sää suosi kilpailua, kun edellispäivän vesisade muuttui illan ja yön aikana lumeksi ja kilpailupäivänä Keuruulla lämpötila oli sopivasti muutaman asteen pakkasella, tuuli tyyntä ja valaistus auringonkin näyttäytymässä erittäin hyvä. Tapahtumasta teki erityisen myös se, että siinä käytettiin Suojeluskunnan mallin mukaista ampumataulua, jonka Antti Liimatainen oli vanhoja valokuvia hyödyntäen tehnyt ja Teuvo Honkamäen kanssa kisoihin järjestänyt. Haapamäen Seudun Reserviläiset oli myös järjestänyt osallistujille lumipukuja, jotka päällä kelpasi kisailla.

Ammuntaa ilman kaukoputkia

Kisa aloitettiin 300m perinne-kiväärin mittelöllä, jossa kohdistuslaukausten jälkeen ammuttiin kaksi 15 laukausta sarjaa ja tauluilla käytiin kirjaamassa tulokset molemmille sarjoille. Ammuntoja johti vuosikymmenten rautaisella kokemuksella Aarre Karja. Normaalisti 300 m perinne-kiväärिताulussa käytetään numero 5 rinkiin asti ulottuvaa mustaa keskiötä. Vanhassa Suojeluskunnan taulussa tähtäyspisteinä toimiva keskiö olikin siis 10 senttiä korkeammalla ja

vähän kapeampi, joka tuotti vähän haasteita ampujille. Osittain myös siksi, että kilpailijoiden kesken sovitettiin kisa käytäväksi Talvisodan hengessä ilman kaukoputkia. Tapahtuman henkeen sopien kaikki ampuivat myös samassa sarjassa.

Päivän parhaan tuloksen 232 ampuu Jami Siukola, joka ampuu molempiin sarjoihin tasaisen hyvin. Päivän parhaasta 15 laukausta sarjasta vastasi Mika Karala, jonka jälkimmäinen sarja oli suorastaan loistava kuten oheisesta kuvasta ilmenee. Kymppiringin koko siis 10cm ja matkaa 300m avotähtäimillä. Toinen sarja takasi Karalalle toisen sijan tuloksella 226 ja kolmannen sijan vei Antti Liimatainen pistein 222.

Kolmesta ampumasetunnasta

Kilpailua jatkettiin 150m valoilta 3-asentoisena makuu, pysty ja polvi kilpailuna, jossa kustakin asennosta ammuttiin 10 laukausta. Makuuosion jälkeen kilpailua johti Antti Liimatainen 96:lla pisteellä, toisena 92:lla pisteellä Jami Siukola ja Rauno Stranius.

Haastava pystyasento sekoitti pakkaa ja siinä parhaasta tuloksesta 84:llä pisteellä vastasivat Mika Karala ja Jami Siukola ja Rauno Stranius kolmantena 79:llä pisteellä. Kokonaiskisan kärki pystyasen-

non jälkeen Siukola 176, Liimatainen 174 ja Stranius 171.

Viimeisenä asentona oli vuorossa polviammunta. Siinä parhaan tuloksen 96 pistettä ampuu Mika Karala ja kakkospaikan jakoivat Jami Siukola ja Antti Liimatainen 89:llä pisteellä. Kokonaistuloksissa päädyttiin tilanteeseen, jossa sekä Karalalla, että Siukolalla oli kasassa 265 pistettä. Tasapisteissä voittaja ratkaistaan ensisijaisesti polvi-asennon tuloksen perusteella, joten voittajaksi ampuu Mika Karala ja hopeaa Jami Siukola. Pronssipaikan vei tässäkin lajissa Antti Liimatainen jäädessä vain kaksi pistettä kärkipaikoista tuloksella 263.

Mika Karalan "tyylinäyte".

Teksti: Kari Laitinen
Kuvat: Esko Soini
Antti Liimatainen
Jami Siukola
Tulokset verkkosivulla:
www.ksrespiirit.fi

Antti Liimataisen valokuvien perusteella suunnittelema ampumataulu tätä kilpailua varten.

Ampujat tahtäävät 300 m maaliin.

Vierailu NATO:n päämajassa

NATO:n päämaja Brysselissä Belgiassa on suosittu vierailukohde erityisesti suomalaisten keskuudessa. Suomalaisia vierailuryhmiä käy tutustumassa toimintaan viikoittain ja Suomen edustusto Natossa ottaa vieraita vastaan mielellään.

Satunnainen ohikulkija ei sisään pääse, vaan passinumerot pitää ilmoittaa ennakkoon turvatarkastukseen. Valokuvaaminen on ehdottomasti kielletty alueella. Aiemmillä kerroilla puhelimet kerättiin portilla säilytykseen. Tällä kertaa puhelin sai ottaa mukaan ja valokuvaus oli sallittu yhdessä paikassa sisätiloissa.

Uusiin rakennuksiin pari vuotta sitten muuttanut päämaja hoitaa uutuuttaan. Tien toisella puolella näkyvät laatikkomaiset vanhat rakennukset näyttävät jopa nuhjuisilta uusien vierellä. Tilan tuntua on paljon – ulkona liehuvat lippurivistöt ja sisäänkäynnin kohdalle istutetut puut pudottavat värikkäitä lehtiä. Marraskuun puolessa välissä syksy on kauneimmillaan.

Vierailijaryhmiin on varauduttu, päämajasta löytyy niin matkamuittomyyrä ja mahdollisuus lähettää kortteja. Pääaulasta löytyy Starbucks-kahvila.

Suomen edustusto

Naton kumppanimaat eivät vielä ole siirtyneet uusiin rakennuksiin. Suomen toimisto sijaitsee vanhois-

sa tiloissa parin kilometrin päässä. Tilat ovat siis "ulkokehällä", kuten Suomikin Natossa kumppanimaan. Suomi on ollut Naton kumppani vuodesta 1994. Kumppanuus ei sido Suomea yhteiseen puolustukseen, mutta ei myöskään tuo sotilaallisia turvatakuita. Kumppanuusyhteistyön mahdollistaa Naton koulutus- ja harjoitustoimintaan osallistumisen sekä tiedonvaihdon. Tärkeää on yhteisen tilannetietoisuuden kehittäminen.

Suomen edustusto Natossa hoitaa Suomen suhteita Natoon. Edustusto toimii linkkinä kansallisten viranomaisten ja Naton välillä. Suomen edustustossa työskentelee kaikkiaan parikymmentä henkilöä, joista osa on eri vastualueiden virkamiehiä tai erityisasiantuntijoita. Sotilasedustajia on kuusi.

Suomen sijainti Nato-kartalla

Natossa kuulumme alustuksia, joissa saimme yleiskäsityksen Suomen asemoinnista Natossa. Moni mieltää Naton sotilasliitoksi, mutta se on erityisesti poliittinen liitto. Jäsenmaiden väliset välittömät poliittiset keskustelut mahdollistavat sen, että väärinkäsitykset jäsenmaiden välillä on mahdollista selvittää nopeasti.

Krimin miehitys vuonna 2014 on vaikuttanut Naton sisällä myös kumppanuuksien asemaan. Aikaisemmin kumppanimaat, kuten Suomi ja Ruotsi, on kutsuttu suo-

peasti mukaan jäsenmaiden välisiin kokouksiin. Krimin tilanne vaikutti keskusteluun ja jäsenmaat ovat tiivistäneet yhteistyötä. Kumppanimaiden kohdalla osallistumista mietitään tilannekohtaisesti. Kaikki tieto ei ole Suomen saatavilla.

Krimin miehitys osoitti myös Naton kankeuden päätöksenteossa. Päätöksenteko perustuu jäsenvaltioiden tasavertaiseen asemaan. Krimillä aktiivinen sotilastoiminta päättyi alle kuukaudessa ja siinä ajassa Naton jäsenmaiden päätöksenteot olivat vasta alkuvaiheessa.

"Sodassa lait vaikenavat"

Sotateknologian kehitys muuttaa sodankäynnin muotoja. Natossa käydyissä keskusteluissa toistuivat sanat älyteknologia, häiveteknologia ja kyberturvallisuus. Samalla, kun teknologia kehittyy, keskustelu eettisyydestä kasvaa. Uuden teknologian osalta lakeja vasta tehdään ja maiden välisten keskustelujen rooli kasvaa. Vain siten tiedon siirto on välitöntä ja yhteiset pelisäännöt uusien teknologioiden osalta on mahdollista laatia.

Mutta pelisäännötkään eivät auta kriisitilanteessa. Sodan aikana lait vaikenavat. Paras tie on se, että kriisitilanteeseen asti ei ajauduta.

Teksti ja kuva:
Eeva-Kaisa Rouhiainen